

ANT

Haftalık Dergi • 31 Mart 1970 • Sayı 170 • 150 Krş

AMERİKAN
EMPERYALİZMİNİN
TUZAĞINA
DİKKAT !

22 mart

• biri •

□ Boraks rezaleti

Devrimcilerin ısrarlı mücadeleleri karşısında, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden Dairesi, Türk - Boraks adıyla bilinen Borax Consolidated adındaki İngiliz firmasının elinde bulunan beş boraks yatağı ile ilgili işletme ruhsatlarını iptal etmiştir. Bilindiği gibi, dünyada California ve Güney Amerika'dan sonra en zengin rezervin bulunduğu Seyitgazi boraks yataklarıyla ilgili arama ve işletme ruhsatları, muhtelif yıllarda ve muhtelif paravan şirketler kurularak Borax Consolidated tröstünün eline geçmiştir. Bakanlık, rezervinin 600 milyon tonun üstünde olduğu hesaplanan beş boraks yatağı ile ilgili işletme izninin Etibank'a verileceğini de bildirmiştir.

Ege tutuklandı

Çin devletadamlarının ideolojik çatışma ile ilgili görüşlerini «Bütün Ülkelerin İşçileri Birlesiniz» adındaki bir kitapta toplayan Bilim ve Sosyalizm Yayınları Yönetmeni Süleyman Ege tutuklanmıştır.

□ Özel sektör konuştu

Son öğrenci hareketleri üzerine bir konuşma yapan Ankara Sanayi Odası Başkanı Dr. Orhan Işık, «Türkiye'nin meselesini Mao'nun rejimi halledecek değildir. Eğer Türkiye'nin düşmanları memleketi zarar vermek için bir sistem arasaldı, talebe hareketlerini bugünkü seviyeye getirmekle, gayelerine erişebilirlerdi» demiştir. Nixon'un rejimiyle Türkiye'yi tam bir batağa sürükleyenlerin, Türkiye'de uygulatılmayan, ama uygulandığı ülkede dev hamleler sağlayan bir rejime saldırması, Donkişot'un yel değirmenlerine saldırmasından farkıdır.

□ Yargıtay bozdu

NATO'ya karşı gösteri düzenledikleri için ODTÜ ve SBF öğrenci dernekleri hakkında «siyaset yaptıkları» gerekçesiyle 4. Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından verilen kapatma kararı Yargıtay İkinci Hukuk Dairesi'nce oy birliğiyle bozulmuştur. «Yargıtay, NATO'ya karşı gösteri yapmanın siyaset yapmak olmadığına karar vermiştir.

□ SDS kendini fesh etti

Almanya'daki en kuvvetli sosyalist gençlik örgütü olan Sosyalist Öğrenciler Federasyonu (SDS) kendi kendisini feshetmiştir. Son yıllarda Almanya'daki bütün sokak hareketlerini organize eden SDS'nin bir sözcüsü, federasyonun bir yıldır hareket-siz hale geldiğini ve üyelerin de anarşistler, Mao'cular ve Stalin'ciler diye üç gruba ayrıldığını, bu nedenle fesih kararının «siyasi bir zaruret» haline geldiğini açıklamıştır. SDS'nin lideri «Kızıl Rudi»nin vurulmasından sonra federasyona başka yöneticilerin hakim olamaması da, bu sonucu etkilemiştir.

23 mart

□ Suud'un satılmışlığı

Arap ülkelerinin petrol çıkarılarının emperyalistlere karşı korunması amacıyla düzenlenen Arap Birliği'nin Yedinci Petrol Kongresi, emperyalizmin kuklası Kral Faysal'ın tutumunu yüzünden çıkmaza girmiştir. Konferansta yabancı petrol şirketlerine karşı daha sert davranılmaması istenmiş, ayrıca Filistin Kurtuluş Komitesi Sözcüsü, yabancı petrol şirketlerine konacak yeni bir vergiyle gerilla tekliflerinin finanse edilmesini teklif etmiştir. Bunun üzerine Suudi Arabistan gerçek çehresini göstermiş ve bu teklifler kabul edildiği takdirde bütün Arap Birliği konferanslarını boykot edeceğini bildirmiştir. Faysal, Cidde'de toplanan İslam Ülkeleri Dışişleri Bakanları toplantısında da, Arap ülkelerinin sosyalist ülkelerden yardım almasına «Komünistlere inanmayın. Yardımları sözde kalacaktır» diye karşı çıkarak emperyalizm ajanlığı görevini yerine getirmiştir.

□ Enaz beslenen (I)

Ortak Pazar tarafından açıklandığına göre, dünyada en az beslenen ülkeler arasında Türkiye üçüncü sırayı işgal etmektedir. Ortak Pazar geçen yıl Pakistan'a 80 bin Ton, Endonezya'ya 60 bin Ton, Türkiye'ye 50 bin Ton, Maliye 30 bin Ton, Nijerya ve Lübnan'a 15 bin Ton, Seylan ve Yemen'e 14 bin Ton, Sudan'a 10 bin Ton gıda yardımı yapmıştır. Yardım miktarları ile nüfusları oranlandığında, Türkiye'nin hazine durumu daha iyi anlaşılmaktadır. Bu durumdaki bir ülkenin Ortak Pazar gibi bir zenginler kulübünde yoksul rekabete dayanıp dayanamayacağı tahmin edilebilir.

24 mart

□ KÖY-İŞ kongresi

Türkiye Köy İş Sendikası'nın Kongresi Adana'da yapılmış ve işçiler «insanca bir düzen» istemişlerdir. Sendika yöneticilerini gereğince çalışmamakla suçlayan işçilerden Dursun Biçer, «Bizi idare eden sendikacılar bizim emrimizde olmalı, valinin, müdürün elini öpmekle hak almaz» demiştir.

□ TÖS bomba'landı

TÖS'ün Şebinkarahisar Şubesi, sağcıların tahrik ettiği bir grup tarafından bombalanmış, üç öğretmen de yaralanmıştır. TÖS 2. Başkanı Dursun Akçam, bombanın, sağcı kuruluşların teşvikiyle şeriatçı bir grup tarafından atıldığını söylemiş. Öğretmenlerin hiçbir yerde can ve mal güvenliğinin kalmadığını belirtmiştir.

□ Sihanuk'un mücadelesi

CIA'nın tezgahladığı sağcı bir darbe sonucunda devrilen Kamboc Devlet Başkanı Prens Sihanuk, Pekin'de yaptığı konuşmada bir Milli ve Birleşik Cephe, bir Milli Birlik Hükümeti, bir Danışma Meclisi ve bir de Milli Kurtuluş Ordusu kuracağını açıklayarak, «Milli Kurtuluş Ordusu, vatani emperyalizm taraftarı gericilerin diktatörlüğünden kurtarmak ve bunların efendileri olan Amerikalılarla mücadele etmek için kurulacaktır» demiştir. Sihanuk, emperyalizm aleyhtarı kardeş ülkelerin halklarıyla da işbirliği yapılacağını söylemiştir. Emperyalizme kesin darbe indirilinceye kadar savaşa devam edilecektir. Zaffer anti emperyalist güçlerin olacaktır demiştir.

Kabacalı
beraat etti

Kanlı Pazar'dan sonra TİP Genel Başkanı'nın konu ile ilgili bir demecini yayınladığımız için T.C.K.'nın 150. maddesine göre bir süredir yargılanan sorumlu müdürümüz Alpaz Kabacalı, 5. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşması sonunda beraat etmiştir. Mahkeme heyeti, tevsii tahkikata dahil lüzum görmeden oybirliğiyle beraat kararı vermiştir.

□ Vurulan genç öldü

Ankara Yüksek Öğretmen Odası'nda sağcıların saldırısı sırasında vurulan sağcı grubu mensup Ziraat Fakültesi son sınıf öğrencisi Süleyman Özmen, karaciğeri ve omurluğu tabanca kurşunu ile parçalandığı için kurtarılamayarak ölmüştür. Böylece, hakim sınıfların devrimcilerle karşı çıkışları gençlerden biri bir çatışmada can vermiş olmaktadır. Heride dogruları görüp devrimci saflarda yer alması ihtimali çok kuvvetli olan bir gencin, böylesine düzmece bir saldırıda ölmüş olması, egemen sınıfların ve onların siyasi temsilcilerinin sorumluluğunu bir kat daha artırmıştır. Süleyman Özmen'in katili, hiç şüphesiz, onu böyle saldırılara teşvik edenlerdir.

□ Dachau'da kongre

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu'na bağlı Dachau Türk İşçileri Birliği Kongresi yapılmış, başkanlığa Fevzi Artan, yönetim kurulu üyeliğine de Musa Akgül, Nedim Mihçi, Recai Yeğen, Mustafa Tezcan, İsmail Bingöl, Şükrü Eraslan seçilmiştir.

□ Kivılcım toplatıldı

Emperyalizmin kültür alanında etkilerinin özellikle çocuk yayınlarında yoğunlaştığını görerek ilk defa devrimci çocuk öyküleri yazar Öğretmen Mustafa Özün bu öyküleri bir araya getirdiği «Kivılcım» adlı kitap, Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından okullarda yasaklanmıştır. Eğitim Müdürlüğü ayrıca emniyete ihbarda bulunduğundan, savcılık T.C.K.'nın 311. maddesine göre yazar hakkında dava açmıştır. İzmir Eğitim Müdürlüğü, bu hareketiyle gericiliğin emrinde olduğunu ortaya koymuştur. Öte yandan «Bağımsız Türkiye» isimli bir kitap yazar Ahmet Kaya Turan hakkında da Ankara Toplu Basın Mahkemesi'nin talimatı üzerine Enez'de tahkikat açılmış ve T.C.K.'nın 150. maddesine muhalefetten ifadesi alınmıştır.

sol cephe
kaynayan kazan

yazan: MEHMET KEMAL

- İŞÇİ PARTİLERİ
- DEMOKRATİK DEVRİMCİLER
- SOL KEMALİSTLER
- KEMALİSTLER
- İŞÇİ LİDERLERİ

ne yapıyorlar, ne istiyorlar?

TAKTİK ve STRATEJİ ÜZERİNE
TARTIŞMALAR, TARTIŞMALAR,
TARTIŞMALAR...

çarşamba günü

YENİ GAZETE de

Açlık Yürüyüşü

Çıkarıcılar arasında mücadele yüzünden Çorum'da «açlık» tehlikesiyle karşı karşıya kalan köylüler protesto yürüyüşü yapmışlardır. Bir süre önce nakliyecilerin yüzde yüz zam almaları üzerine zahireciler zahire alımını durdurmuş, borç içinde kıvranan köylü ise elindeki ürünü pazarlayamamıştır. Vali'ye yapılan müracaatın da sonuç vermemesi üzerine Vali'ye yürüyüş yapan köylüler «Açız, elimizdeki ürünü satamıyoruz» diye bağırıyorlardı.

Araziyi işgal etti'ler

Adıyaman'da Besni İlçesi'ne bağlı İnce Köyü'nden 60 köylü, ağaların elinde bulunan 100 dönümlük araziye işgal etmişlerdir. «Toprak bizimdir», «Toprak işleyenindir», «Bu yerlerde kimsenin hakkı yoktur» gibi dövizlerle araziye girerek buralara kavak ve meyve ağaçları diken köylüler, ağaların getirdiği askeri birlik tarafından zorla araziden çıkartılmış, fişanlar söktürülmüştür. Sekiz köylü de elebaşılık ettikleri iddiasıyla tutuklanmıştır.

Bozkır'da Miting

İşsizliğin pençesinde kıvranan ve nüfusunun hemen tamamı Söke düzündeki ırgat olarak sömürülen Konya Bozkır'da Dev.Genç ve Konya Gençlik Birliği ortak eyleme geçmişlerdir. Köylülere bir bildiri yayınlayan gençlik örgütleri, önümüzdeki günlerde bir köylü mitingi düzenleyeceklerdir.

Attila Sarp Askeri
Mahkemece tutuklandı

Geçen hafta «halkı ve orduyu isyana teşvik» iddiasıyla tutuklanmış bulunan Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Genel Başkanı Attila Sarp, yapılan itiraz üzerine Asliye Ceza Mahkemesi tarafından serbest bırakılmıştır. Ancak Sarp serbest bırakılır bırakılmaz, Kara Kuvvetleri Askeri Mahkemesi hareketle geçerek, gençlik liderini «askerleri isyana teşvik suçundan» tutuklatmıştır.

Gençliğe Çağrı

İstanbul Devrimci Yüksek Öğretmenler bir bildiri yayınlayarak «emperyalizmin ve uşaklarının boğazlanması» kadar, işçi - köylü yığınlarının teşkilatlanması, dinamik bir güç haline gelmesi yolunda mücadele edeceklerine andırmışlar ve şu çağrıda bulunmuşlardır: «Hareketlerimizi fabrikalara ve köylere taşırız. Analarımıza, baba ve bacılarımıza anlatalım gerçekleri. Namahurumuz çoğalsın. İşçi kardeşlerimizin öncülüğünde siperlerden çıkalım ve bir balyoz gibi i-nelim emperyalizmin tepesine!»

Erzurum bildirisi

Sağcı çevrelerin sıkıştırmasıyla Erzurum'da devrimci gençliğe ve örgütlere yapılan saldırının, solcu bilinen gazetelerde dahi «halkın saldırısı» şeklinde yansıtılması üzerine Erzurum Devrimci Gençlik Örgütü bir bildiri yayınlayarak olayı protesto etmiştir. Erzurumluların sosyal ve ekonomik bakımdan nasıl ağır bir sömürü altında oldukları açıklandıktan sonra, «Bu, bir avuç satılmış gericinin tezgahladığı bir tertiptir. Hiçbir zaman Erzurum halkına maledilemez.» denilmektedir.

Gerçeği görelim artık...

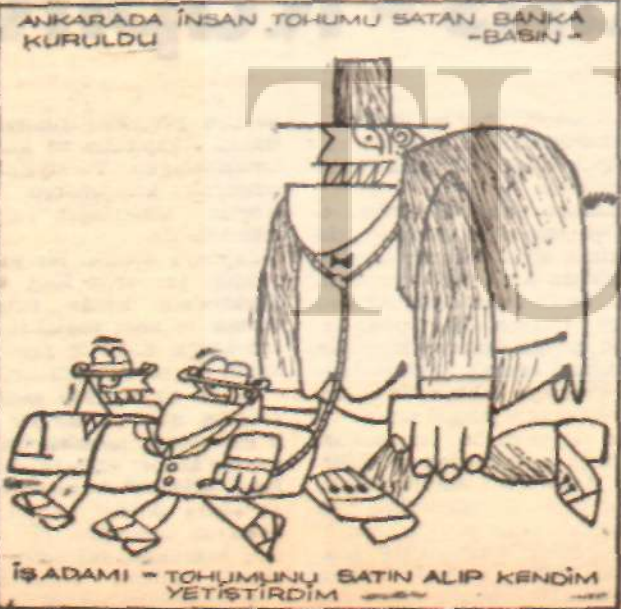
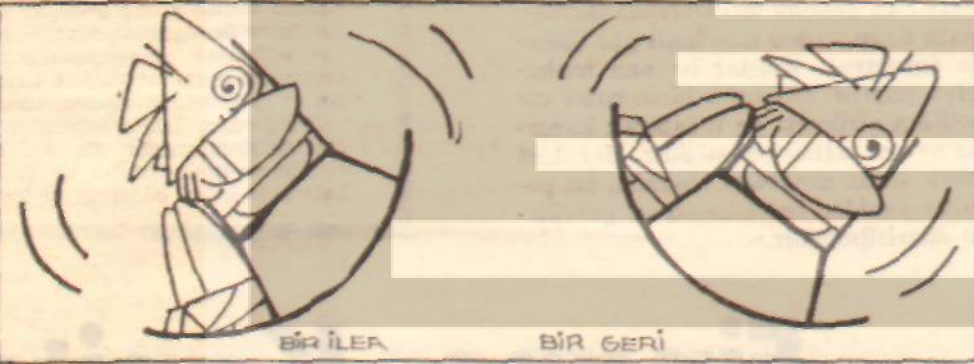
TÜRKİYE'de politikacıların gerçek çehreleri ve sınıfsal yapıları şimdiye kadar hiç bu kadar açık şekilde ortaya konmamıştı. Demirel'in kardeşlerine 26 milyon lira kredi verilmesi üzerine burjuva politikacıları arasında başlayan çamur atma yarışı, nihayet bazı basın organlarının da gayretiyle bütün kirli çamaşırların ortaya dökülmesi noktasına erişmiştir. İş bu noktaya erişince, üç hafta önce Demirel'e ahlak ve fazilet dersi vermeğe kalkışan CHP Lideri İnönü'nün «ahlak ve fazilet» konusunda sesinin soluğunun birden kesildiği görülmüştür. Çünkü, gazetele- rin tesbit edebildiği kadarıyla dahi, şu milli kahraman, «halkçı», «öteden beri solcu» İnönü'nün, bırakın Demirel'i, en gözü kararmış vurguncuları bile gölgede bırakacak bir emlak spekülâtörü olduğu meydana çıkmıştır. Örneğin İnönü ailesinin Çankaya'daki 22.383 metrekare bahçeli köşkü 40 milyon, Rüzgarlı Sokak'taki 5.513 metrekare arsası 6 milyon, Gülmüşsuyu'ndaki apartmanı 10 milyon, Taşlık'taki Bahçeli Köşk'ü 5 milyon, Maltepe'deki, Yeşilyurt'taki ve Dragoş'taki arsaları 1'er milyon, İzmir Kordon'daki köşkü ile Heybeliada'daki köşkü 1'er milyon, İş Bankası'ndaki 6.200 hisse senedi 6 milyon liradır. İnönü'lerin daha birçok kooperatiflerde de ortaklıkları, arsaları mevcuttur. İnönü ailesinin tesbit edilebilen serveti şu anda tam 76 milyon lirayı bulmaktadır.

BÜYÜK BUROKRASİNİN finans-kapital'le tamamlanması- nın somut örneği olan emlak spekülâtörü İnönü'nün, politika hayatındaki rolünü de bu çıkar ortaklığının emrettiği biçimde oynamasından daha tabii bir şey olabilir mi? Nitekim geçen hafta bir numaralı Vehbi Koç'un finans - kapital adına iç politika üzerine konuştuğu gün, İnönü de «sol»a karşı saldırıya geçmiş, hatta işi üniversiteye polis girmesi için fetva vermeye kadar vardırmıştır. Üzerinde oturduğu 76 milyon liralık servettir ki, bir zamanların garp cephesi komutanına bugün «Büyük politika olarak NATO'da kalacağız» dedirtirmekte, Ortadoğu'da İsraill'e toz kondukturmamakta, Amerikan dostluğunu müdafaa ettirmektedir. Büyük bürokrasinin cumhurbaşkanlığında oturan temsilcisinin de, hepsi subay holdingin üst kademelerinde oturan yüksek komutanlarının da durumu İnönü'den pek farklı değildir. Hepsi bir kenarından finans - kapital imparatorluğu'nun nüfuz alanına girmişlerdir. Böyle bir yapı içerisinde CHP'yi «solcu» kılmaya kalkışan Ecevit'in hali pür melali ortadadır. Ne İsaya, ne de Musa'ya yar olabilmiş, ortada kala kalmıştır. Giderek ya tamamen finans - kapital'e tabi olacak, yada «mavi sakal» İnönü'nün yeni bir manevrasıyla tasfiye olup gidecektir. CHP'de geçen hafta patlak veren sürtüşmeler, bu yeni operasyonun uvertürüdür.

FINANS - KAPİTALIN bütün partileri ve büyük bürokrasiyi bir maestro gibi idare ettiği bu ortamda tek sağlıklı unsur olması, kitlelerle bağ kurarak devrimci halk muhalefeti- ni süratle geliştirmesi gereken sosyalist hareket ise hâlâ laf şehveti içinde bocalamaktadır. Devrimci gençliğin - o da merkezi proleter örgütü tarafından yönlendirilmediği için sık sık hatalara düşen - eylemleri bir yana bırakılırsa, sosyalist kadrolar tam bir rehavet, ilgisizlik içindedir. TIP'in 500 üyeli ilçelerinin kongresi dahi sadece 10 - 15 kişiyle yapılmaktadır. Üyelerin yüzde 90'ı asgari görevlerini bile yerine getirmemektedir. Aktif görünenler ise, teori ve strateji tartışmaları içerisinde kitlelere dönük eylemleri unutmışlardır. Parti kongreleri, genel kültür yarışması yada nutuk maratonu halinde geçmektedir. Hemen hepsi devrimci teorisinin temel ilkelerinde birleştikleri halde sırf terim yada kişi tercihleri yüzünden militanlar uzlaşmaz kliklere bölünmüşler, işi birbirlerine silah çekmeye kadar vardırmışlardır. Açık konuşalım... Bu durum, bir yerde, finans - kapitalin çıkarlarına hizmetten başka bir anlam taşımamaktadır. Eğer, bu gerçek biraz olsun farkedilebiliyorsa, ilk adım olarak, TIP'in İstanbul İl Kongresi, bu kıstırdöngüyü parçalamak, kitlelere ulaşmayı sağlayacak kararlar almak, klik şartlandırmalarından uzak kadroları yönetime seçmek zorundadır.

GÖZ GÖRE

YALÇIN ÇETİN

Gençliğin Kıbrıs Kampanyasını Destekleyelim

Emperyalizm Ortadoğu'da İsraili finansini iyice a-
teşledikten sonra şimdi de Kıbrıs'ta Ortadoğu halklarının
başına yeni bir bela açmak, Akdeniz'de yeni bir İsrail
yaratmak üzere faşist Yunan cuntasının da yardımıyla
yeni bir kompo düzenlemiştir. Emperyalizmin dümensu-
yundaki burjuva politikacıları da, meseleyi bağımsızlık
ve halkların kardeşliği açısından değerlendiremedikleri
için yangına körükle girmektedir.

Bu kritik dönemde sosyalistlere düşen görev, Kıbrıs
Meselesi'ni doğru tahlil etmek, bütün Ortadoğu halkları-
na gerçekleri asla güvenizme kapılmadan anlatmak, Or-
tadoğu Devrimci Çemberi'nde yeni bir gedik açılmasına
izin vermemektedir. (Bu konudaki ayrıntılı bilgiler, dış
politika sayfalarımızdadır.)

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu, bu amaçla
bir Kıbrıs Haftası düzenlemiştir. Dev. Genç'in İstanbul
Kıbrıs Türk Talebe Cemiyeti, Kıbrıs Türk Ulusal Öğren-
ci Federasyonu ve diğer gençlik örgütleriyle birlikte or-
taklaşa yayınladıkları bildiride şöyle denilmektedir:

«Son günlerde Kıbrıs problemi Amerikancı faşist
Yunan cuntası ve Amerikancı A. P. iktidarı tarafından
tekrar alevlendirilmiştir. Libya'da yapılan devrimci dar-
be ile Afrika'nın Akdeniz kıyılarından sökülüp atılan
Amerikan emperyalizmi açısından Kıbrıs'ın önemi art-
mıştır. Amerika Kıbrıs'ı Orta - doğunun ikinci İsrail'i
durumuna getirmek kararındadır. Amerikancı faşist Yu-
nan cuntası tarafından durum şudur: İçte ve dışta itti-
barını kaybeden Yunan halkının demokratik özgürlükle-
rini ezen cunta, hiç olmazsa içteki itibarını koruyabilmek
için yeşil adanın Yunanistana ilhakı demek olan ENO-
SİS'e dört elle sarılmaktadır. Bu yolda kendisine engel
gördüğü Makarios'a basarsız bir suikast tertiplenmiştir.

«Amerikancı AP iktidarı açısından durum şudur:
Yurdumuzda ekonomik ve sosyal buhranlar gün geçtikçe
derinleşmekte, işçiler, köylüler, asker - sivil aydın zümre
ile Amerikan emperyalizmi işbirlikçi burjuvazi, feodal
müttegallibe arasındaki çelişme uzlaşmaz bir karakter
kazanmaktadır. Bu objektif ortam Amerikan emperyaliz-
minin yurdumuzdaki sultasına son verilmesi için uygun
bir ortamdır. Son yıllarda gelişen anti - emperyalist de-
mokratik halk hareketleri bunu gösterir. Amerikancı A.
P. İktidarı halkımızın dikkatlerini Kıbrıs buhranına çe-
kerek düştüğü Ekonomik sosyal bunalımı küllemek gay-
retindedir. Üstelik Kıbrıs sorunu için herhangi bir gö-
züm yolu önermediği gibi Amerikan emperyalizmine ve
faşist Yunan cuntasına taviz üstüne taviz vermektedir.
Kıbrıs Türk yönetici kılıfının durumu bundan farklı de-
ğildir. Kıbrıs Türk halkını demokratik olarak temsil et-
meyen İngiliz, Amerikan emperyalistlerinin Kıbrıs'taki
çıkarlarını koruma ve gerçekleştirmede güvendikleri poli-
tikacılar olan Küçük - Denktaş ikilisi işbirlikçi yönetimin
temsilcileridir.

«Durum göstermektedir ki faşist cunta Yunanistanı
ve AP iktidarı Amerika'nın getirdiği ve kendi işbirlikçi
durumlarına uygun düşen «NATO'nun güçlendirilmesi»
politik adını taşıyan ve ENOSİS'ten başka bir şey olma-
yan teklifi kabul etme yolundadır. Bu tez Kıbrıs'ın Orta -
Doğuda ikinci bir İsrail durumuna getirilmesi, adadaki
Türk halkının ya bir katliamla veya mecburi göç yoluyla
tasfiyesinin öngörmektedir ki Türkiye devrimci gençleri
olarak böyle bir tezi reddeder NATO'ya ve ENOSİS'e
HAYIR deriz. Biz İngiliz ve Amerikan üstlerinden arın-
mış tam bağımsız ve Türk - Rum halklarının eşit haklar-
la kardeşçe yaşadığı demokratik federatif Kıbrıs Cümü-
riyetinden yanayız. Bunun gerçekleştirilmesi, Amerikan
emperyalizmi ve işbirlikçilerinin Türkiye halkı ve Ame-
rikancı faşist Yunan cuntasının Yunan halkı üzerindeki
sultasına son verilmesine bağlıdır.

«KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ
«KAHROLSUN ENOSİSÇİ FAŞİST YUNAN CUN-
TASI

«KAHROLSUN AMERİKAYA VE YUNAN FAŞİST-
LERİNE YEŞİL IŞIK YAKAN İŞBİRLİKÇİ AP İKTI-
DARININ EMPERYALİZME TAVİZ POLİTİKASI

«YAŞASIN YABANCI ÜSLERDEN ARINMIŞ BA-
QIMSIZ VE DEMOKRATİK FEDERATİF KIBRIS CUM-
HURİYETİ»

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu, Türkiye Mil-
li Gençlik Teşkilatı, İstanbul Kıbrıs Türk Talebe Cemil-
yeti, Kıbrıs Türk Ulusal Öğrenci Federasyonu, İstanbul
Teknik Üniversitesi Öğrenci Birliği İstanbul Üniversitesi
Talebe Birliği İTÜ Mimarlık Mühendislik Fakültesi Öğ-
renci Birliği, İstanbul Devlet Mimarlık Mühendislik A-
kademisi Öğrenci Birliği, Robert Kolej Öğrenci Birliği,
Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Talebe Cemiyeti, İÜ
Hukuk Fakültesi Öğrenci Cemiyeti, İÜ İktisat Fakültesi
Talebe Cemiyeti, İÜ İşletme Fakültesi Talebe Cemiyeti,
İÜ Kimya Fakültesi Talebe Cemiyeti, İÜ Orman Fakülte-
si Talebe Cemiyeti.

DEĞİŞMEZ ŞEF VE UMUMİ KATİBİ
— CHP içinde yeni çalkantılar —

BİR NUMARALI KAMPRAĐOR VEHBİ KOÇ
— Finans - kapitalin gönlünde yatmaı açıkladı —

Baş komprador Koç diyor ki:
«Dış politika, aşırı sağ ve sol hare-
ketler, işçi ve işveren münasebetleri,
eğitim ve gençlik davalarında memle-
ketin uzun vadeli menfaati göz önün-
de tutularak, iktidar ile ana muha-
lefet partisi arasında birleştirici bir
politika çizilmesi ve müsterek karar-
lar aynen tatbik edilmelidir. Her dört
yıllık seçim devreleri başında, bu po-
litika yeniden incelenmeli ve gerekir-
se düzeltilmelidir.»

Finans - Kapital

AP iktidarının son kabine
buhranı arasında geçirdi-
ği sarsıntı çekilen giderilmiş gö-
rünürlük, onun hemen ardından
iki parti daha karışmıştır. Bir-
lik Partisi içindeki parçalanma
şemsenese bile, herhalde
CHP içinde patlak veren buna-
lım ciddi bir mahiyet arz etmek-
tedir.

CHP Meclisi'nin son toplantı-
sında Göbekçi olarak bilinen ta-
kım, Ecevit'in merkez yürütme
kuruluna şiddetle saldırıya geç-
miş, «popülizm» çizgisinde bile
olsa, finans - kapitalin kontrol
hudutlarını zorlayan konuşma-
lara, açılımlara tahammülü ol-
madığını ortaya koymuştur. Gö-
rünüş odur ki, 40 kişilik parti
meclisinin 34 üyesinin Ecevit e-
kibine çekimsiz oy vermek su-
retiyle «sessiz güvensizlik» be-

yan etmeleri, CHP'nin önümüz-
deki kurultayında, belki de on-
dan önce büyük bir patlamanın
habercisidir.

Çıkarları işbirlikçi sermaye-
nin diğli kesimiyle çatıştığı için
AP içinde siyasal huruç hareke-
tine giren Anadolu burjuvazisi-
nin siyasal temsilcileri AP'den
tasfiye edilirken, CHP içinde de,
zaman zaman finans - kapitalin
kontrolünü aşarak halkla bağ-
lantı kurmaya çalışan bir ekibin
tasfiyesi tezgahlanmaktadır.

Her iki parti bu arınmalar-
dan fazla sarsılmadan çıkabilir-
lerse, Amerikan emperyalizmi-
nin ve yerli işbirlikçilerinin pek
özledikleri «finans - kapitalin
kontrolündeki «AP - CHP koa-
lisyonu» daha sağlam olarak
gerçekleşebilecektir.

Böyle bir «istikrar koalisyo-

5 Nisan'da toplanacak olan İşçi
Partisi İstanbul II Kongresi,
bir çok yönden Türkiye solu için dö-
nüm noktası olacak bir önem kazan-
maktadır:

a) İstanbul Sanayi bölgesi, Türki-
ye sanayi proletaryasının en yoğun ol-
duğu bölgedir. Türkiye işçi sınıfının
yüzde 25'i İstanbul'dadır. Ayrıca, nite-
lik olarak da bu yöre çok önem taşı-
maktadır. İstanbul sanayi bölgesinde,
iki işçilerin yüzde 82'si 100'den fazla
işçi çalıştıran işletmelerde ve yüzde
50'si 500'den fazla işçi çalıştıran işle-
melerde çalışmaktadır. Yani, işçi sını-
fının politik hareketi açısından İstan-
bul bölgesinin nitelik ve nicelik ola-
rak cananıcı bir önemi vardır. Önümüz-
deki dönem, işçi hareketlerinin son
derece yoğunlaştığı bir dönem olacak-
tır. Ekonomik krizin gelişmesi, kitle-
lerin protesto hareketlerini gündiden
yaygınlaştırmaya başlamıştır. Bu ha-
reketlerin politik alana aktarılması,
işçi sınıfı içinde yaygın militan örgüt-
lenmelerin hareket içinde sağlanması,
önümüzdeki günlerde proleter sosyalis-
ti olmayı seçen kadroların başheca gö-
revi olacaktır. Özellikle işçi sınıfı ön-
cülüğünün herkesçe benimsendiği ve
dillerden düşmediği bir sırada bunun
somutlaşmasına yönelmek, en başta ge-
len görevlerden olacaktır. II Kongre-
si, İstanbul sanayi proletaryasının yo-
ğun militan örgütlenmesi, kendiliğün-
den hareketlere siyasal boyut kazan-
dırılması yolunda bir adım olmalıdır.
Teori - eylem bütünlüğü içinde, eylem
meselesine somut çözümler getirilmeli,
militanların yönlendiriliği bütün İstan-
bul sanayi bölgesinde merkezi olarak
yürütülmelidir. Unutmayalım, işçi sını-
fının başheca silahı, örgüttür. İstan-
bul sanayi proletaryasının örgütlen-
mesine yönelmek, ve onun sağlanması,
işçi sınıfının devrimci mücadelesinde
ileri bir adım olacaktır.

b) İstanbul II Kongresi, işçi sını-
fının devrimci teorisinin partiye hakim
kılınmasında, bilimsel sosyalizmin ey-
lem kılavuzu olması yolunda da ileri
bir adım olmalıdır. Süren ideolojik
tartışmaların kadrolara canlılık, ideo-
lojik uyumculuk ve ideolojik eğitim ka-
zandırma açısından birçok yarar ol-
duğu öne sürülebilir. Ancak bunların
asgari eylemleri durdurulmaması, prati-
ği engellememesi ve partinin sürekli
bu tip tartışmalar yapılan bir kulüp
olmaktan kurtarılması gerekir. İstan-
bul II Kongresi, bölünmelerin işçi sa-
nayı devrimci hareketinin birliğine yö-
neltilmesini sağlamalıdır.

c) İstanbul II Kongresi, parti i-
çindeki bütün yanlış görüşlerin eleştiri-
sinin ve özleştirilisinin yapılarak tas-
fiye edilmesini amaçlamalıdır. Aydın
kadrolara musallat başheca hastalık o-
lan grup bencilliklerinden, mahfil sos-
yalistliğinden, takım tutuculuktan ke-
sinlikle arınımalıdır. En sert biçimde
eleştiri ve özleştirilinin yapılabileceği,
hataların kabul edileceği ve hatalı gö-

nuşunun gerçekleştirilmesi için
finans - kapitalin ne kadar sa-
bırsızlandığını, Türkiye'nin bir
numarah kompradoru Vehbi
Koç'un sözlerinden anlamak
mümkündür.

Japonya dönüştü bir gazete-
ye yazdığı yazılarda Koç, «Bugün
Türkiye'nin içinde bulunduğu
durum iç açıdan değildir» dedik-
ten sonra, niçin iç açıdan olma-
dığını da şöyle açıklamaktadır:

● 12 Ekim 1969 seçimlerini
takiben, dört yıl süreyle verim-
li çalışarak, memleketin ilerle-
mesine hizmet edileceği beklenir-
ken, hükümet kurulduktan ild
ay sonra iktidar partisi içinde
başlayan mücadele, bir hükü-
met buhranına yol açmış ve ik-
tisadi faaliyet duraklamıştır.

● Gençliğimizin, öğrenime a-
yırılmaları gereken zamanın mü-

ruşlerin tashih edilmesi yolunda kararların alınabileceği, proletarya hareketine yararlı olgun hava kongreye hakim kılınmalıdır. Ayrıntı noktaları pansara, birleşilen noktalar da tesbit edilmeli, işçi sınıfı devrimci hareketi, birliği, önde gelen görevimiz olmalıdır. Ancak proleter sosyalizminin devrimci ilkelerinden asla taviz verilmemeli, bunların hakim kılınması yolunda bütün iktisadi imkanları değerlendirilmelidir.

PARTİ İÇİNDEKİ BAŞLICA HAKİM GÖRÜŞLER VE EĞİMLER NELERDİR?

Partinin kuruluşundan beri partinin içinde yeralan, süren, kılık değiştiren doğrudan teorik yanlışların yanı sıra, teorik doğrular söyleyip yanlış işler yapma şeklinde de ortaya çıkan hatalı görüşler ve eğilimleri şöyle özetleyebiliriz:

TİP İstanbul II Kongresi yanlışlardan arınma toplantısı olmalıdır

● Tek çalışma biçimi olarak parlamentarizmin benimsenmesi, işçi sınıfının politik mücadelesinin salt seçim alanında tutulması. Kitle hareketlerinin uyandırılması yolunda çalışmak, kitle hareketlerinde yer almaktan çekinmek, partiyi pasifize etmek. Sosyal barışçılığı açıkça veya gizlice benimsemek, ona devrimci teoriden kılıflar uydurmağa çalışmak.

● Parti yapısı içinde hatalı bir işçi - aydın ayrımı yürütmek. İşçi ile işçi aristokrasisini özdeşleştirmek, bir kılığı imtiyazlı hale getirmek.

● Parti içinde tartışmaların uzun süre yönetim ve disiplin kurullarınca engellenmesi. Böylece partiyi yıkımın esigine getirmede rol oynamak, (İzmir ve Malatya kongreleri sonunda yapılan tasfiyeler.) Hatalı demokratik merkezîyetçilik anlayışı ile yönetici kilitin her türlü dialog, sentez imkanını ortadan kaldırması...

Doğabilecek bütün tasfiyecî eğilimlere karşı çıkılması, yanlış görüşlerin tasfiyesi sürekli tartışma ve iktisadi metodlarla gerçekleştirilmelidir.

● Emperyalizm olgusunun ihmalı... Bu, işçi sınıfı öncülüğünde emperyalizme karşı yürütülen halk savaşları çağında en geri çizgiye düşmek olacaktır.

● İşçi sınıfının devrimci gücünü, öncülük misyonunu küçümseyen küçük burjuva sosyalizmi eğilimleri. Bu yanlış da, İşçi Partisi'nin gelişimi içinde, küçük burjuva kuyrukçuluğundan köyütlüğe öncelik verip onu özgüç olarak benimseyen popülizme kadar geniş bir alanda değişik kanatlar olarak yer almıştır.

● Bilimsel sosyalizmin emrettiği «kesintisiz devrim» teorisini benimseme yerine, uzun dönem aşamalar arasına Çin seddi çekilmesi, bu eğilimin hâlâ analizlerde yürütülmesi. Diğer yandaki bir yanlış ise, «ittifaklar politikası»nın ihmalı, önümüzdeki görevlerin kabul edilmemesidir.

● Sürekli olarak örgüt meselesinin bazı gruplarca ihmal edilmesi. Kadrolar içinde disiplinsizliğin, birbiriyle kopukluğun ve ilişkisizliğin kol gezmesi. Proletaryanın devrimci hare-

ketlerini kanıtlamalıdır. Ancak proleter dürtülüğü ve açıklığı ile le mesafe alınacak, işçi sınıfının devrimci mücadelesinin ilerlemesi sağlanacaktır.

BİRLEŞİLMESİ GEREKEN NOKTALAR

«İktidar mücadelesinde proleteryanın örgütten başka silahı yoktur. Burjuva dünyasındaki anarşistçe rekabet altında ayrı düşmüş, sürekli olarak yoksulluğun, köleliğin ve dejenarasyonun «derin çukurlarına», geriletilmiş olan proletarya, ancak Marksizm prensipleri üzerinde ideolojik birliğe ulaşarak ve çalışan milyonlarca insanı işçi sınıfı ordusu halinde kaynaştıran maddi örgüt birliğinin yardımıyla kaçınılmaz bir şekilde yenilmez bir güç haline gelebilir ve gelecektir.»

Bugün bilimsel sosyalizm, emperyalizmin kontrolündeki bağımlı ve yarı bağımlı ülkeler için marksist - leninist «kesintisiz devrim» teorisini emretmektedir. Kesintisiz Devrim teorisini koyduğu devrimci mücadelenin iki aşaması için de ittifaklar, işçi sınıfı örgütünün önderliğinde kurulur. Türkiye'de devrimin ilk aşaması, işçi sınıfının, başta yarı işçiler ve yoksul köylüler olmak üzere, toplumda çıkarları emperyalizme çelişen diğer sınıf ve tabakaları yedeğine alarak, bu örgütün asgari programını uygulamak üzere iktidara gelmesidir. Bu iktidar, işçi sınıfı öncülüğündeki devrimci DEMOKRATİK HALK İKTİDARI'dır.

Bu iktidarın taşıması gereken özellikler, proletarya öncülüğü, yani proletarya örgütünün önderliğinde olması, işçi - köylü temel ittifakına dayanması, devrimci olması, yani kesintisiz devrim süreci içerisinde hiç durmaksızın sosyalizme geçiş gerçekleştirecek bir geçiş iktidarı olmasıdır; halk demokrasisini kurması ve halk düşmanlarına karşı otoriter olmasıdır. İttifakların önderliğini elde etmeye yönelik proletarya örgütü, ikili görevini sapsız yürütmekle yükümlüdür. Kesintisiz devrim teorisinin sosyalistlere yüklediği ikili görev:

— Proletaryanın siyasî bilinç düzeyini artırmak, işçi sınıfı içinde proleter ideolojisinin kesin hakimiyetini gerçekleştirmek, proletaryanın örgütlenmesini sağlamak ve halk cephesi içinde proletaryanın politik, ideolojik, örgütsel ve donanmış gücünün öncülüğünü gerçekleştirmek.

— Başta yarı işçiler ve yoksul köylüler olmak üzere, çıkarları emperyalizmle ve onların yerli işbirlikçileriyle çelişen devrimci sınıf ve tabakaları Devrimci Halk Cephesi içinde toplamak.

Bu iki görevi birbirinden soyutlamadan, ikisini de diyalektik bir bütünlük içinde ele alarak mücadele vermek zorundayız. İki görevden hangisinin daha fazla önem kazanacağı meselesi

kesintisiz devrim sürecinde belirlenecektir. Ama bu dönemde birinci görev, acil görev olarak belirlenmektedir.

Önümüzdeki görevler belirlidir: Bir yandan emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı Devrimci Halk Muhalefeti'ni yürütürken, öte yandan elimizde ki bütün imkanları kullanılır hale getirmek, TİP'i proleter ideolojisinin hakim kıldığını, onun devrimci kurallarına göre işleyen, kitlelerle kaynaşmış bir parti haline getirmek, bu süreç içinde proleter örgütünün önderliğini elde etmeye çalışmak, emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı halk cephesi oluşturmağa yönelmek.

Bütün bunlar için de, saflarımızı düzeltmek, disipline etmek ve örgüt olarak fabrikalara, tarlalara, sokaklara, meydanlara inmek zorundayız. Kitleler içinde militan örgütlenmeleri yürütmek, siyasal mücadelenin her türlü biçimini kitlelere benimsetmekle yükümlüyük.

Bugünlerdeki en acil görevlerimizden biri, TİP'i devrimci bir silah haline getirmektir. Bu açıdan İstanbul II Kongresi, bir dönüm noktası olacak öneme sahiptir. Bu kongrede bilimsel sosyalizm ve onun devrimci kuralları platform olarak hakim kılınmalı, pratik meselelerin çözümüne, eylem planlarının yapılmasına çalışılmalıdır. İstanbul sanayi proletaryası devrimci ideoloji ve örgütlü mücadele ile donatılmalıdır.

Kaybedecek zamanımız yoktur. Önümüzdeki günlerde mücadeleye kazanabileceğimiz yığınlar bizi beklemektedir. Zafer proleter sosyalistlerinin, halk savaşçılarının olacaktır.

REVİZYONİZME, OPORTUNİZME, VE KÜÇÜK BURJUVA KUYRUKÇULUĞUNA KARŞI AMANSIZCA SAVAŞARAK BİLİMSEL SOSYALİZMİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NE HAKİM KILALIM.

PROLETAR SOSYALİZMİ ETRAFINDA İDEOLOJİ VE ÖRGÜT BİRLİĞİNE YÖNELELİM.

PARTİYİ İŞÇİ - KÖYLÜ YIGINLARI İÇİNDE BİR SİLAH HALİNE GETİRELİM.

PROLETAR SOSYALİZMİNİN HAKİM OLDUĞU PARTİYİ, DEVRİMCI DEMOKRATİK HALK İKTİDARI'NA YÖNELEN HALK CEPHESİ'NDE ÖNDER KILALIM.

BÜTÜN GÜCÜMÜZLE EMPERYALİZM KARŞISINDAKİ YIGINLARLA BERABER DEVRİMCI HALK MUHALEFETİNİ YÜRÜTELİM.

YAŞASIN PROLETARYANIN DEVRİMCI İDEOLOJİSİNİN HAKİM KİLİNDİĞİ İŞÇİ PARTİSİ.

YAŞASIN DEVRİMCI HAREKETİN BİRLİĞİ.

YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADESİ.

YAŞASIN TÜRKİYE HALKININ SOSYALİZME YÜRÜYÜŞÜ.

ANT

artık Sabırsızlanmağa başladı

hem bir kısmı kaybolmakta, ulaşılabilir, boykotlar ve legaler, memlekete çok lüzumlu olan bilgili genç neslin yetişmesini ve yetiştirilmesini geciktirmektedir.

● Halka hizmet yapan müesseselerimizin çoğunda işler aksamaktadır. Hükümetler, hatta Bakanlar değişikliği, İktisadi Devlet Teşekküllerinin idarecileri ve idare Meclisleri değişmekle, idarede devamlılık kaybolmakta, randuman düşmektedir.

● Kamu kuruluşlarının ve İktisadi Devlet Teşekküllerinin idarelerinde devamlılık olmadığı için, kuvvetli elemanlar işlerinde barmamakta, yeni yetişen kıymetli yöneticiler de bu durumu görerek, devlet teşkilatında görev almaktan kaçınmaktadır. Bu yüzden devlet işleri iyi

gitmemekte, devlet işleri iyi gitmeyince de millet işleri aksamaktadır.

● İşçi ve işveren münasebetleri iyi şekilde düzenlenmemiştir. Devamlı anlaşmazlıklar yüzünden, memleketimiz için çok hayati olan işgücü ve iş günü, heba olup gitmektedir.

● Çeşitli bayramlar ve tatiller sebebiyle çalışmalarda devamlılık aksamakta, insanların çalışma temposu yavaşlamaktadır ve her alanda verim azalmaktadır.

Bu durumu gidermek ve siyasî istikrarı sağlamak için Vehbi Koç'un önerisi şudur:

«Dış politika, aşırı sağ ve sol hareketler, işçi ve işveren münasebetleri, eğitim ve gençlik davalarında memleketin uzun

vadeli menfaati göz önünde tutularak, iktidar ile ana muhalefet partisi arasında birleştirici bir politika çizilmeli ve müsterek kararlar aynen tatbik edilmelidir. Her dört yıllık seçim devreleri başında, bu politika yeniden incelenmeli ve gerekirse düzeltilmelidir.»

Açıkça görülmektedir ki, bir numaralı komprador, AP ile CHP arasında, resmen olmasa bile, fiilen bir «koalisyon» letmektedir. Daha sonra da finans-kapitalin istediği ekonomik tedbirleri sıralamaktadır.

Vehbi Koç bu işlerin nasıl bir düzende gerçekleştirileceğini de şöyle açıklamaktadır:

«Dünya milletleri, iki ayrı rejim içinde yaşamaktadırlar. Komünizmle idare edilen ülke-

lerde halkın hürriyeti elinden alınarak, bir takım büyük işler yapılmıştır. Bu ülkelerde öğrenici hareketleri, grevler, serbest basın, seyahat serbestliği ve dilepilen tarzda yaşama hakkı yoktur.

«Halbuki, demokrasiyle idare edilen ülkelerde insanlar, hem hürriyet içinde yaşamakta, hem de büyük işler başarmaktadır. Türkiye, demokrasi rejimini seçmiştir ve ölümlü bu rejimle başarıya ulaşmış sayısız örnekler bulunmaktadır. Biz bu örneklerden yararlanmalı ve yılmadan çalışmalıyız.»

Dikkat edilirse, Koç'un yaptığı sınıflandırmada sadece «komünizm» ve «demokrasi» rejimleri vardır. Koç, «komünizm»in dışındaki bütün rejimleri «demokrasi» saymaktadır, ki bun-

ların içerisinde hiç şüphesiz, «komünizm düşmanı» Yunanistan rejimi, İspanya rejimi, Portekiz rejimi de vardır. Bir numaralı komprador için «komünizm» olmasın da ne olursa olsun makbuldür. Bu, şimdiki cinsten göstermelik bir «Filipin demokrasisi» olabileceği gibi, resmen faşist bir yönetim de olabilir.

Eğer gayriresmî yada resmî bir AP - CHP koalisyonu da bir numaralı kompradorun isteklerini gerçekleştiremezse, ki gerçekleştiremeyeceği muhakkaktır, emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin hangi ata oynayacağını kestirmek için kâhın olmağa gerek yoktur.

Yunanistan örneği bir «unta» yada bir «Yahya Han operasyonu» kızakta beklemektedir.

Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin şehit ettiği devrimci gençlerin aileleri bir arada... Bağımsızlık Haftası'nın en önemli ve olumlu yanlarından biri, devrim şehitlerinden Turan Emeksiz, Battal Mehmetoğlu, Ali Turgut Aytaç ve Taylan Özgür'ün ailelerinin bir araya getirilerek bağımsızlık mücadelesinde bilfiil yer almaları olmuştur.

Gençlik eylemlerine yeni boyutlar kazandırılmalıdır

Osman S. AROLAT

Bir gencin devrimci olup olmadığını anlamak için tek bir ölçü vardır: Kendilerini işçi ve köylü kitleleri içine katmak istemesi ve eylemde bunu yapması. Böyle düşünüyor ve böyle yapıyorsa, devrimcidir. Yoksa devrimci değildir yada karşı - devrimcidir.

Mao Tsetung (1)

YUKARIDAKİ gerçek, eylem yapan bütün gruplara rehber olmalıdır. Yapılan eylemler, sık sık tekrarlanan bu gerçeğin ışığında sürekli olarak eleştirel bir gözle durmamasına imkân vermez. Ancak böyle bir irdeleme ve yeniden değerlendirme, bizim esasta ve tek tek eylemler içerisinde yaptığımız hataları sergileyip yeni eylemlerde bunlardan arınmamıza imkân verir. Yoksa bir kısır döngüden kurtulmak mümkün olmaz.

Bu ölçütü esas aldığımızda, her eylem sonrasında üç şeyi gözden uzak tutmamak şarttır. Bunlardan birincisi, yapılan eylemin sergilenmesinin yapılmasıdır. İkincisi, bu eylemin yapıldığı dönemde ülkenin sosyal, ekonomik ve siyasal alandaki aktif meselelerinin neler olduğunun sıralanmasıdır. Üçüncüsü, varolan ortamla bizim yaptığımız eylemin birlikte değerlendirilmesidir.

Bağımsızlık Haftası kurgusunun başlangıcından bu yana sosyalist kadroların ele alıp kitlelere devrimci bir yorumla yansıtmaması gereken birçok olay olmuştur; Kabine bürhanı görünüşü altında filipin demokrasisinin içine sürüklendiği bunalım, yönetim kadroları içerisinde ve parlamentoda hırslıkların ve adam satılmalarının alenen sergilenmesi, 15 bin işçiye ulaşılan bir tensikat planının gizli kapaklı yürütülmeğe bağlanması, NATO'ya 10 bin araç satılması ilgili olduğu söylenen Chrysler Lokavtı, Ortadoğu haklarının kurtuluşu uğrunda savagıtları için emperyalizmin ve siyonizmin ajanları tarafından düzmece gerekçelerle suçlanarak karanlık mahzenlerde işkenceden geçirilen devrimci gençlerin durumu...

Bu olaylar karşısında hem eylemsiz bir duruma düşen parti, hem de sosyalist gençlerin yönetiminde bulundukları gençlik örgütleri şaşılacak bir suskunluk göstermişlerdir. Sosyalist kadroların görüşlerini açıklamaması ve kitlelere duyurmaması, sahne burjuva muhalefetine tek muhalefet olarak sesini yükseltmesine ve kitleleri bir kez daha aldatmasına imkân hazırlamıştır. Hatta bu gerçekler karşısında susan sosyalistler yer yer

kendi aralarında çok sert tartışmalara girmişlerdir. Bu noktada, gerçek halk muhalefeti yaratmak görevini yüklenmiş bulunan sosyalistler olarak, suskunluğun, eylemsizliğin ve yanlış tartışmaların sebep olduğu kayıp çok büyüktür. (2)

Bu açıdan bakıldığında, Bağımsızlık Haftası ikili bir değerlendirme içinde ele alınmalıdır.

1. Eylemsizlik döneminde yeni bir eylem yaratabilecek gücün, ki bu da, Ankara ve İstanbul'da varedilen eylemler açısından önemli farklılıklar taşır - varolduğunu ortaya çıkaran olumlu yan. Buna, bağımsızlık kavramını ortaya atan genç sosyalistlerin öğrenci kesiminde hakimiyetlerini geliştirirken, bağımsızlık kavramına soyut planda getirilen iki temelleme de katabiliriz. Bu iki temelleme de şunlardır: a) Kesintisiz devrim süreci içinde Demokratik Halk İktidarı hedefinin gösterilmesi. b) Bağımsızlık savaşımızın Or-

tadoğu Devrimci Çemberi içinde değerlendirilmesi.

2. Bu dönemde varolan olaylarla paralellikler ve işçi-köylü kitleleriyle eylemin bağının kurulamaması şeklinde beliren önemli eksiklik... Bu eksiklik, Bağımsızlık Haftası'nın, soyut, kitlelere yanlış yansıması (3) ve sözsel bir bağımsızlık kavramından öteye gidemeyen bir eylem olmasına sebep olmuştur. (4)

Kavganın sözsel bir yapıdan kurtulmasının tek koşulu ise, yaşam ve kavganın bir bütün olduğunu bilerek hareket etmektir. Kitlelere bilinç taşıyan genç aydınların ayaklarının yere basması ve giderek üniversite duvarları içine tıkalı olarak halktan soyutlanan eylemlerden kurtulması, ancak yaşam ve kavganın bir bütün olduğunu bilerek hareket etmekte sağlanacaktır.

Kavganın sözsel yapıdan kurtulması, yaşamla birleşmesi ise, kitlelerin katılımı ve kitlelere ulaşması meseleleriyle yakından ilgilidir. Bu noktada, kitle ha-

BAĞIMSIZLIK HAFTASI'NIN SON MİTINGİ

— Üniversite duvarları dışına niçin taşınmadı? —

berleşme araçlarının, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin etkisi altında sürekli olarak yanlış yansıtmaya, ters bilinçlendirme ve şartlandırma yolunda çaba harcadıkları gerçeğini de gözden çıkararak tutmamak gereklidir. Kitle haberleşme araçlarına genel olarak «karşı güçler» olarak bakan bizlere düşen görev, kitlenin kendi temsilcilerini, eylemde, kavgada varetmektir. Eğer kitlelerden temsilcileri, girmeleri gereken kavgaya sokamıyorsak, eylemi onlara doğru yansıtmaya şansını kaybediyoruz demektir.

Evet, bağımsızlık haftasının kapandığı, yeni eylemlerin düzenlendiği şu günlerde, genç sosyalistlere düşen görev, eylemin hata, ve eksikliklerini sergileyerek özeleştiri yapmaktır. Bunu yaparken kitlelerle bağ kurulup kurulmadığı, eylem kitlelerin katılımı katılmadığı ve de eylemin kitlelere nasıl yansıdığının sıralanması gerekir. Böyle bir özeleştiri örgütlerin gücünü, yapabileceği eylemin niteliğini, ey-

lemin yaşamadan kopmazlığını sağlayacaktır.

Bunu başarma çabası işçi ve köylü kitlelerini ilgilendiren sosyal, ekonomik, siyasal olaylarla olan ilimizi arttıracak, bizleri kitlelerin gerçeklerini kavramın silahı olarak kullanmaya yöneltecektir. Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşta, bağımsızlık mücadelesinde söz oluştuktan kurtulmak, halktan soyutlanmamızı engellemek yolunda mücadelemizi güçlendircektir.

DEVİRCİ EYLEMİMİZİN BAŞARI ÖLÇÜSÜNÜN KİTLELERLE KURACAĞIMIZ BAĞLAR OLDUĞUNU UNUTMAYALIM.

DEVİRCİ EYLEMİMİZİ GÜÇLENDİRME YOLUNDA GENÇLİĞİN GÜÇLÜ POTANSİYELİNİ İŞÇİ VE KÖYLÜLERE ULAŞTIRMA YOLUNDA EYLEMLERİMİZİ ARTIRALIM.

EMPERYALİZME VE ONUN YERLİ UŞAKLARINA KARŞI MÜCADELEMİZİ GENİŞ KİTLELERE YAYALIM.

SOMUT OLAYLAR KARŞISINDA SOMUT EYLEMLERLE DEVİRCİ HALK MUHALEFETİNİ GÜÇLENDİRELİM. KİTLELERİ DEVİRCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI NA HAZIRLIYALIM.

“Patronsuz Türkiye,” mücadelesi

Sanayi kesiminde hammadde yokluğu olarak kendini belli eden bunalım gün geçtikçe ağırlaşmaktadır. İstanbul'da bu yüzden birçok fabrika üretimini düşürmüştü, bir kısmı da kapanmıştır. Chrysler Fabrikası'ndaki lokavttan sonra da, işçilerin haklarını vermede Avrupa'ya kaçmıştır. Patronun yerine bakan müdür, iflas edildigi, hammadde olmadığı gerekçesiyle 200'e yakın işçinin dört ayhını vermemiş ve üretimi durdurmuştur.

TALİSMAN işçileri, çetin bir mücadele sonunda sarı sendikadan boyunduruğunu kırmış ve Maden İşçi'ye üye olmuş bulunuyorlardı. Çevredeki fabrikaların işçilerinin de desteğini alan Talisman işçileri, geçen pazartesi günü saat 13.30'da fabrika önünden kolkola yürüyüşe geçmiştir. Polislerin tecrit çabalarını da boga çıkartan işçiler, yürüyüş sırasında «İşçiler el ele, patronlar hergeles», «Birleşelim bir olalım, güç olalım», «İşçiyiz, haklıyız, işçiyiz, güçlüyüz», «Dört aydır açız», «Patronsuz Türkiye» sloganlarıyla meydana ve sokakları inletmişlerdir.

Yürüyüşte, işçilerin gerçek özlemini

dile getiren «Patronsuz Türkiye» sloganı ağırlık kazanmıştır. Düzgün saflar halinde yürüten işçilere Kartal Meydanı'nda bir kitle daha katılmış ve katile 2.000'e ulaşmıştır.

TALİSMAN Baştemsilcisi İzzet, mevcut kanunların patronlardan yana olduğunu açıklamış zafere giden yolun tek tek fabrikaların mücadelesi ile aşılamayacağını, işçilerin birleşmesi gerektiğini söylemiş, yürüyüşün işbirlikçi kapitalistlere KÜÇÜK BİR İHTAR olduğunu, mücadelenin büyütülerek sürdürüleceğini açıklamıştır.

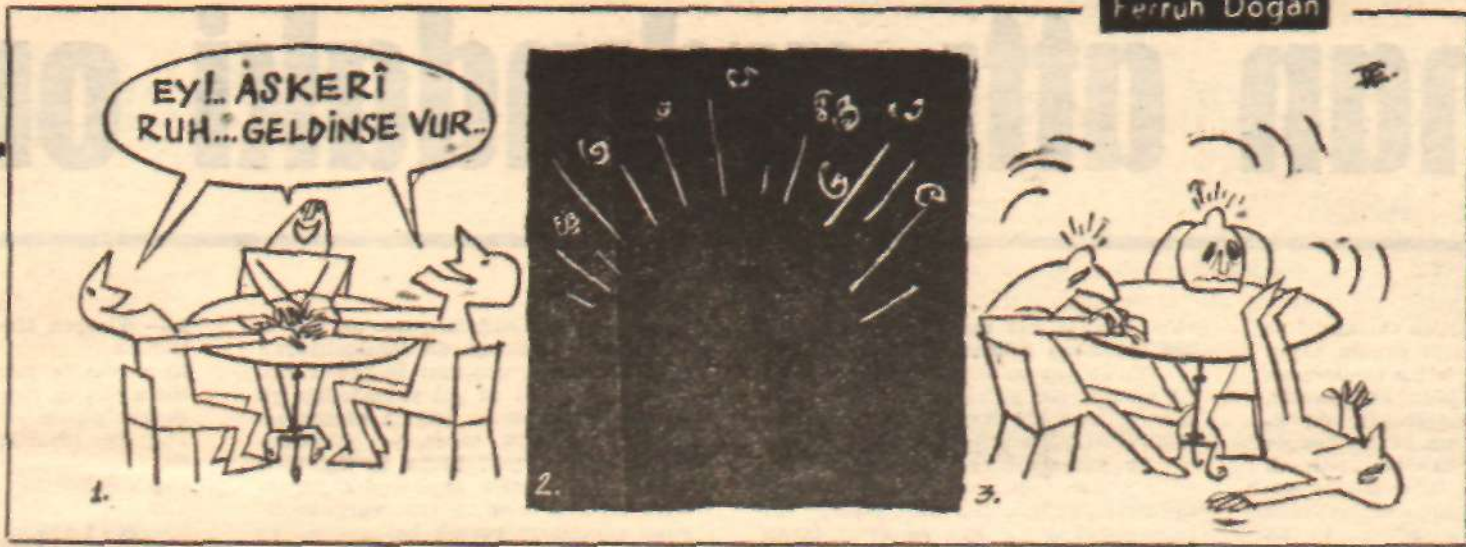
Öte yandan Eyyüp'teki Sungurlar Kazan ve Teshin Cihazları Fabrikası'nda işçiler, işverenin bazı arkadaşlarını dışarıda ki montaj işlerinde kullanmasını protesto etmek üzere 8 saatlik bir oturma grevi yapmışlardır: İşçi arkadaş, uyan, hakkını çığnetmez, «Maden İş'i isteriz», «Hak yolunda birlik olalım» dövizlerinin yeraldığı oturma grevi, Maden İş Sendikası yöneticilerinden birinin yaptığı konuşmadan sonra sona erdirilmiştir. Sungurlar işçileri, Maden İş'in saflarında patrona karşı mücadelelerini sürdürecektir.

(1) Kızıl Kitap 291. bölüm. Bu bölümü «Gençliğin üç yönlü görevi» (Ant, sayı 155, sayfa 7) de açıklamamıza rağmen tekrarla mamız, son eylemlerle ilgili en önemli ölçüt olmalıdır.

(2) Partinin bugünkü durumundan dolayı sözü edilen dönemde eylemsiz kalan gençlik örgütlerinin hatası daha da büyüktür.

(3) TRT ve diğer kitle haberleşme araçları olayları çok ters yorumlarla vermişlerdir. Ve kitlelere giden tek yolumda bu olmuştur.

(4) Somut hareket salt Pan Amerikan, Amerikan Bankası ve İsrail hava yollarının taşlanması olaylarında ortaya çıkmıştır. Bunun dışında noktalanması gereken bir gelişim de, Ankara'da hareketin üniversite kesiminde ulaştığı nicel güçtür.

İŞÇİ SINIFINA YENİ TUZAKLAR

27 MAYIS devriminden sonra, seçim yoluyla iktidar siyasal partilere bırakılınca, hızla örgütlenen karşı devrim kendisine boy hedefi olarak üst yapıda anayasayı seçmiştir. Özellikle anayasanın işçi sınıfına tanıdığı sınırlı sosyal ve ekonomik hakların daha da sınırlandırılması ilk amaç olmuştur. Ancak bunun zaman içinde eritilerek uygulanması yöntemi de en çıkar yol olarak seçilmiştir... Böylece üstyapı devrimcisi ECEVİT'in Çalışma Bakanlığı döneminde, şekil koşullarıyla işçi lehine işlerliği adanıklılı sınırlandırılmış bir Toplu Sözleşme - Grev yasası çıkartılmış ve işbirlikçi büyük bürokrasiyle bütünleşme ilişkileri içinde bulunan Türk - İş yöneticileri aracılığıyla bayramlar ilan edilerek işçi sınıfına benimsettirilmeyle çalıarak ilk adım atılmıştır...

Kapitalist sınıf, kendi temsilcisi iktidar eliyle, yakın geleceği için kendi çıkarına iki sonuç elde etmişti bu yasayla: Birincisi; gerektiğinde kullanmak üzere «Lokavt» silahını ele geçirmiştir. (İstelik, «işçi sınıfının grev hakkına karşılık, işverenlerin de lokavt hakkı vardır, haklar karşılıklıdır.» gibi bir saçmayı Türk - İşli işçi liderlerine sundurarak... İkincisi; yasaya konulmuş ustaca hükümlerle, gelecekte işçi sınıfının başına bela olacak bir sendika bürokrasisinin doğması sağlanmıştır. Bunun sonucu olarak, işçi sınıfı içinden yetişerek, zaman içinde bireyi bulunduğu sınıfla çatışma konumuna düşecek yeni bir bürokratik ara tabakanın oluşumlanması da gerçekleştirilmiştir...

Kaldı ki, Tarım İş yasasının bugüne dek çıkarılması, geniş kapsamlı bir iş yasasının yürürlüğe konulmaması, yönetiminde tümüyle işçinin söz ve karar sahibi olduğu bir sosyal sigorta düzeni getirilmemesi ve günümüz koşullarına uygun konuma getirme gerekçesi ile birçok hükümleri birbirleriyle açıkça çelişen, işçilerin çıkarlarına ters düşen olgular yaratan bir iş yasası çıkarılması, işçi sınıfının anayasayla tanınan sosyal ve ekonomik haklarının işlerliğinin kısıtlanması eyleminin bilimsel bir uygulamasıdır...

Palazlanma döneminde olan kapitalist sınıf için, kendi çıkarına bu düzenlemeler elbette yeterli değildir. Dışa bağımlı, geri bırakılmış ülke ekonomilerinin sık sık dar boğazlara düşeceği gerçeği de gözden uzak tutulmayarak, ekonomik dar boğazların sıkıştırdığı dönemlerde uygulamak üzere yeni oyunların tezgahlanarak el altında bulundurulması da, kapitalist sınıf için savaşılanmaz bir olgudur.

Bugün işçi sınıfına karşı tezgahlanan elaltındaki oyunlardan birisine günyüzü gösterilmiş bulunmaktadır: «Grev hakkının kısıtlanması» Birkaç yıldır grev hakkına karşı alttanaltı hazırlanan bu tuzak geçtiğimiz günlerde bütün korkunçluğuyla ortaya çıkmış bulunuyor. Böylece işçi sınıfının yeni yeni bilinece varmakta olduğu Toplu Sözleşme - Grev düzeni işlemez konuma getirilmektedir. Sözün doğrusu, çoğunca işverenlerin çıkarına işlerliği sağlanmaktadır. Daha önce de işaret ettiğimiz gibi, grev hakkının boğazlanması girişimi yine bir sendikacı, milletvekilliği zamanında Türk-İş yönetim kurulu üyesi Kaya ÖZDEMİR'e hazırlanmış ya da onun imzası altında Meclise sunulmuştur. Tasarı yasalaşırsa, göstermelik bir toplu sözleşme - grev düzeni yürürlüğe konacaktır. Tasarının uygulama alanına gelmesiyle, emekçiler ya sendikaların beyin yıkama aygıtı eğitim seminerlerinde sözle - gösteriyle, ya da ancak düşlerinde grev yapabileceklerdir...

Ayrıca uygulama alanına getirilen girişim çok yönlüdür de. Kapitalist sınıf bilmektedir ki, ülkemiz iyice kısılcasına alan ekonomik darboğazların getireceği yeni sorunlara, kendi çıkarlarına, bir süre için çözüm getirmek gerekir. Çünkü kötü ekonomik koşulların egemen olduğu önümüzdeki dönemde uyumsuzluğa düşmeden ya da işçiler grev silahına başvurmadan bir sözleşme yapmak olanaklı olmayacaktır. Ortak Pazar olgusu karşısında durumu iyiden iyiye sarsılacak olan kapitalistleri, sanayi burjuvazisini koruma terbirleri bu yollarla şimdiden düşünülmektedir. Dahası, «icazetli» ve kapitalist sınıfın temsilcisi iktidarların dümensu-yunda bir sendikal örgütlenme planlanmaktadır. Birkaç yıldır sendikaların kongrelerinin açılışında mürtül boy gösterirken, bir de ümmetçi M. Ş. EYGL'nin dinsel ilkelere dayalı bir sendikalaşmaya çağırısı burada altı çizilmeye değer bir gelişimdir. Böylesi bir takım oyunlarla sendikaların bir demokratik baskı ögesi olarak eyleme geçmeleri engellenecek ya da emperyalist güçlerle çatışmadan, komprador kapitalizmiyle tatlı bir uyuma içinde, ekonomik bunalmış tepki olarak doğacak işçi sınıfı eylemlerinin «seytan aldatması» biçiminde bir boğalma şeklinde kanallize edilmesi sağlanacaktır...

OYUNUN perde arkası:

İlkin nitelikli işçi yetiştiren Sanat Enstitülerinin eğitim programı sessizce değiştirilmiştir. Yeni uygulamayla Enstitüler Ortaokul çıkışlı öğrenciler alınmaya başlanmıştır. Eski yöntem, pratik eğitimle teorik eğitimi dengeli uygulamaya bırakılmış işöğrenimi yok deneyecek kadar azaltılarak daha çok bürokrasiye eğilimli işçiler yetiştirilmesine girişilmiştir. Yeni Enstitü çıkışlı işçilerin meslek bilgisi yetersiz olduğu için, niteliksiz işçiler gibi direnci kırılmış olmakta ve niteliksiz düz işçilere ödenen ücrette razı olut konuma getirilmiştir. Dış ve iç sömürüye açık ucuz emek pazarlanması da sağlanmış olmaktadır. Öte yandan hızla bilinçlenme olanakları olan, işçiler içinde önderlik yapabilecek yapıdaki işçilerin daha çok bürokratik eğilimleri körüklenerek üretimden çekilmekte, sömürüye karşı direnç doğmadan boğulması planlanmış olmaktadır.

İkinci olarak da planın bir başka bölümü alttanaltı tezgahlanmıştır. 1968 yılı başlarına dönelim. İşveren Konfederasyonunun birtakım yetkilileri ya da görevlileri, Çalışma Bakanlığının bir odasını sık sık ziyaret eder olmuştular. Yine o günlerde uzman sıfatı olan bir kişi, cebinde taşıdığı not defterinde kayıtlı işçi liderlerini ziyaret ederek tatlı sohbetler yapıyordu... Bakanlıkta ziyaret edilen odanın kapısındaki kartta: «Dr. JULIUS J. MANSON, Amerikan İktisadi İşbirliği Görevlisi ve Çalışma Bakanlığı Ulaştırma Uzmanı» yazıyordu. Not defterindeki isimlerin bir çoğunu Amerikadaki Sendikacı dostlarının kendisine özellikle yazdığını söyleyerek, büyük sendikaların sözde büyük liderlerini ziyaret ederek tatlı sohbetleri geliştiren uzman sıfatlı kişi ise Dr. JULIUS J. MANSON'dan başkası değildi. Dr. MANSON işinin gerçekten ustasıydı. Ne yapacağını, nasıl yapacağını, hangi araçları kullanacağını çok iyi biliyordu. Bir taraftan, bu ziyaretlerle dostluklar ve koşullandırma söyleşileri kolaylaştırırken, öte yandan TÜRK - İŞ'in Ankara'da Amerikan yardımıyla açılmış emperyalizmin emrinde kukla sendika liderleri yetiştirme amacına dönük bir organizasyon olan SENDİKACILIK KOLEJİ'nin haftalık ders programına bir ders daha eklenivermişti. «Ders: Ulaştırma ve Tahkim, Arabulucu-

luk. Ders hocası: Dr. Julius J. Manson». Böylece Dr. Manson eğitim amacıyla koleje alınan sendika liderlerini «zorunlu berkitme» (mecburi tahkim) konusunda koşullandırma derslerini de sürdürmeye girişmişti. İşçi liderlerinin beyni yıkılarak, ilerde uygulama alanına getirilecek tasarıya karşı çıkmaması önleniyordu.

Dr. Manson'un tezgahladığı oyun guşu: Toplu sözleşme görüşmelerinde doğacak «menfaat uyumsuzluklarında» taraflar yasa uyarınca hakem seçerken, Çalışma Bakanlığının, işçi ve işveren kuruluşlarının üst örgütleriyle görüş birliğine vararak önceden saptanmış ilan edilmiş kişilerden seçmek zorunluğu bir. Yapılmış sözleşmenin uygulanması sırasında çıkacak «hak uyumsuzluklarında» ise «Common Wealth» Hakem Mahkemeleri yöntemi öneriliyordu iki... Ki bu yöntemin Yeni Zelanda'da, Avustralya'da pek başarılı uygulandığı ballandıra ballandıra anlatılıyordu. Bu konuda uyumsuzluğa düşen taraflar Hakem Mahkemesi'nin kararına uymak zorundadırlar. Böylece grev yapma olanakları ve grev baskısıyla uygulanmayan sözleşmeyi uygulamaya olanakları ortadan kaldırılmış oluyor.

Dr. Manson'a göre aracı, hakem olabilecek kişilerin, Üniversite öğretim üyeleri, toplumca kişiliği kabul edilmiş bilim ve sanat adamları ya da üst düzeyde uzman devlet memurları arasından seçilmesi esastır. Elbette Dr. Manson, kapitalizmin ve emperyalizmin emrinde olan bir kısım Üniversite öğretim üyesi ile bilim adamlarına tanışma ve dostluk ziyaretlerini savsatmamış, iyi ilişkileri geliştirmeye çalışmıştır.

Doğaldır ki Üniversite çevreleri ile büyük bürokrasinin, kapitalist sınıfla bütünleşme konumunda olduğu bu dönemde saptanacak bilim yada sanat adamlarının görev alacakları kurullarda kimin sözcüsü olacaklarını gözlemek için çok şey gerekmez.

Sözümüz var:

Kendini daha da bağlayıcı hükümlerle yeni bir tasarı önerisi hazırlayarak, değişiklik tasarisına sözde karşı çıkan TÜRK-İŞ'in işçiyi ihaneti bir daha belgelemiştir. Çünkü bu oyuna yataklık etmiştir. 1968'dan buyana işçi sınıfının grev hakkı, vitrindeki tüketim malları gibi, işçiyeye bantcılaştırılma eylemi bölüm bölüm sürdürülürken susan TÜRK-İŞ'in bugün söyleyecek sözleri olmamak gerekir. Kaldı ki göstermelik bir demekten başka ne bir ses, ne bir soluk!

İşçi sınıfına ihanetleri katmerleşmiş sözde sendika liderlerinin, sendika ağalarının yıkılma sürecine ulaşması irak değildir.

Devrimci sendikalar da bilgi toplama kaynaklarının iyi işleyip işlemediğini bir daha gözden geçirmekte geç kalmamalıdır. Ya da toplanan bilgileri değerlendirip eyleme geçmede savsatmaya düşmemelidirler. Olumsuz bir bürokratik tutuculuk hastalığına yakalanmaları da olansdır. Yoksa işçi sınıfı gelişim çizgisinin gerisine düşme tehlikesiyle karşılaşmaları doğaldır.

Türkiye işçi sınıfı, işbirlikçi sendikaların her ihanetiyle daha da bilinçleniyor. Bu bilinç birikiminin siyasal bilince dönüşmesinde yardımcılık görevi işçi aydınları ve işçi sınıfının yanında yer alan namuslu aydınlarla düşmektedir. Görev yeri neresi, koşullar ne olursa olsun görev başına!

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI, ANAYASA HAKLARINI KORUMAK İÇİN, ANAYASA HAKLARINI KULLANARAK SONUNA KADAR DİRENECEKTİR.

Orman affı ardındaki orman

1948'de devletleştirilen orman içi ve orman kıyısı toprakların orman sayılmasıyla yeniden sahiplerine bırakılması için uzun süredir yapılan tartışmalar, koparılan gültüler bir sonuca bağlanmadan bir de bakıyoruz ki, bu kez de orman köylüsünün ağzına bir parmak bal çalmak kabiliyetinden Anayasa'nın gerekli hükümleri değiştirilerek Orman Suçları'nın affı ortaya atılıyor. Ve seçimler boyunca iktidar partisi ile ana muhalefet partisi arasında oyları kapma önceliğini biri ötekine kaptırmamak için bir yarışmadır başlıyor bu konuda... Türk Basını kimden aşağı ka- hr. Gene bir de bakıyoruz, günlük gaz- zite sütunlarında beslenmeli, beslen- mesizli yamandıkları partilerden gelen esintilere ve verilen emirlere göre a- leyhte, lehçe sıralanmış yazı dizileri, çe- şitli yorumlar, açık oturumlar 9 milyon orman köylüsünün fakirlik ve yoksulluk edebiyatı...

Sonuç: Anayasa'nın orman suçla- rıyla ilgili bazı maddelerinin değiştiril- meceği haberi üzerine, yurdun dörtbir köşesinden alev alev yükselen orman yangınları. Ve aynı günde 50 den fazla yerde tarla açımı için çıkarılan kasıtlı orman ateşlemeleri... Kısacası, orman yağmacılarıyla ittifak halinde olan po- litikacıların yıllar yılı gevirdikleri çe- şitli fırıldaklar, «Oylar bize, orman size ötesine karışmayın» Ve böylece gel- miş, geçmiş tüm iktidarlara, tüm parti- ler. Kendilerinden toprak, ekmeğe, iş is- tiyenler için en kestirme yol «Vur, kır, yak ahacık rızkınız orada...» parolası olmuş. Sonunda, o güzelim ormanlar kaçakçı şebekelerine teslim edilirken ö- bür yanda efendilerimiz, yağmacılıklarını mükafatı olarak birer ikişer gelip lök gibi Büyük Millet Meclisi'ne oturu- oturu vermişler...

Al gülüm ver gülüm hikayesi

Bütün bu olup bitenlerden sonra memlekette değişen ne olmuş diye hiç sormayın? Daha ne olacak? Gerilerde sömürü ve kap-kaç düzeninin açığa ve yoksulluğa mahkûm ettiği 9 milyon or- man köylüsünün kendi yurtlarında tutsak hayatı yaşayan, sonu gelmeyen serüveni... Diğer alanlarda olduğu gibi bu alanda da Türk köylüsüne karşı gösterilen umursamazlık ve ilgisizlik.

«Ye dayığı, ver ceremeyi, gir dama, ben arkandan gelirim...» politikacılığı...

Yıllar yılı bu böylece sürüp gitmiş. Al gülüm, ver gülüm hikayesi. Vatan- daşın ağzına bir parmak bal çal, YAN- GELDİCİLİK politikasına devam et...

Seçimden seçime uğradıkları köy- lerde orman suçlarının affı müjdesiyle oy avcılığına çıkanlardan başkaca ne beklenilebilirdi?... İşin en kolay tarafı memleketin ekonomik ve sosyal yapısı içinde orman köylüsünün sorunlarını e- nine - boyuna incelemeden sus-pus payı ile bu önemli davayı ört-bas et, işin içinden sıyrıl çık...

Ya ötesi

Ötesini de Anayasa yapımcılarından ünlü bir profesörümüzün ağzından din- liyoruz:

«Vaktinde tedbir alınmazsa ülke kayıp edilecektir. Torunlarımızın, to- runlarını ikinci bir muhaceretten koru- mak söz konusudur... 200 yıl içinde münbit topraklarımız kalmıyacaktır. Vatan haritası üzerinde birgün Anado- lu sahrası diye yazılabilir. Bundan ötü- rü orman suçlarını affetmek bir cina- yettir...»

Evet bir yanda her yıl bir milyar ton toprak, yani bir ilimizin yüzölçümü kadar toprağımızın ormansızlık ve ör- tüşsüzlük yüzünden denizlere sürüklenip gittiği bir ülkede, öbür yanda ormanı yağma, tarla açma, orman içi yerleşme, ormanda otlatma ağaç kesme ve taşı- ma suçlarından her yıl mahkemelere intikal eden 100 binin üstünde işlenen suçla birlikte ziyan olup giden sayısız işgücü... ve bütün bunların doğurduğu acı sonuçlar ortada dururken sen tut acıma duygularını harekete geçirerek partizanca bir görüşle şu aşağıdaki göstermelik satırları yaz:

«Türkiye'de öyle yerler var ki, bin- lerce dönüm narenciye bahçesi içinde üç - beş çam ağacı var diye orman sa- yılmakta. Gene öyle yerler vardır ki, iskan sahası olmuş, üstüne evler, a- partmanlar dikilmişlerdir. Ama hâlâ burası da orman sahasıdır, kayıtlara göre...»

Ve yazar yazısına devam ederek «Anayasa'ya göre, bu ağaçların sökül- mesi, bu evlerin, bu apartmanların yı- kılması gerekir» diyor.

Yalnız biz burada yazarın (1) u- nuttuğu tek noktayı da tamamlayarak esas konumuza geçelim: Bugün Türki- ye'de tıpkı sahil ve göl yağmacılığı gi- bi, ormanlarımızı da yağma ederek aç- tıkları tarlalarda narenciye çiftlikleri, fındık, zeytin, çay, tütün üreticilikleri meydana getirerek kapkaççılık yapan- ların ev, apartman ve arsa vurgunculu- ğuna çıkarılmanın gerçek halkımızla en ufak bir ilişkisi olmadığını sayın yaza- rımız elbette herkesten iyi bilir. Sırtını bankaların kredi musluklarına, dayamış bu denli para babaları, ormanlarımızı daha iyi sömürmek için elbette affın yanında görüneceklerdir. Ama bugün işin aslına bakarsan, Türkiye'de hakla- rında orman suçlarından kovuşturma a- çılıp ceza görenler yıllardır ormanları mızı yağma eden bu patronlar değil, a- sıl bunların dışında kalan günlük nafa- kası, günlük yakacağı için ormandan kurmuş bir tutam ot, çalı-çırpı kırıl- mış bir avuç kuru dal toparlarken ya- kalamp mahkûm olan fakir orman köy- lüsüdür...

Bunlardan birinciler, yani ormanla- rımızın canına okuyan asıl suçlular, toplum içinde itibarlı kişiler olarak el- lerini, kollarını sallayarak dolayrken hattâ siyasi partilerde önemli yerler işgal ederken, ikincilerin nasıpları, da- ha ormana elini uzatır uzatmaz hapis- hanelere tıklıp orada çile doldurmak olmuştur. Kazı yolacaksın ama sesini kimseye duyurmayacaksın, misali, or- manı dibine kadar sömüreceksin ama, baltanın sesini kimseye duyurmayacak- sını. Baltanın sesini saklıyamayıp du- yuran acemiler için bakın, 1961 Ana- yasa'sı ne diyor: «Orman suçları için genel af çıkarılamaz. Orman tahrip- lene yol açacak hiç bir siyasi propağan- da yapılamaz.»

«Ben bu yolun gangusundan gideyim..»

Önünde çatallaşmış iki yol var. Bir yanda kendi kaderine terkedilmiş 9 milyon orman köylüsünün hacet kapı- sı olan fakir Anadolu ormanları... Öbür yanda hergün biraz daha eriyip yok o- lan bu fakir Anadolu ormanlarını kur- tarmak için Anayasa'ya perçinleştiril- rek konulmuş bir madde... Hem Ana- yasa'ya dokunulmayacak, hem ağaçlar korunacak... Daraçık topraklara «kı- gıp kalmış 9 milyon orman köylüsünün geçimi, meçmi dedin mi o zaman kim- sede tuss yok...»

Öyleyse onu da sizlere orman içi bir köye götürerek rakamları konu- şturmak suretiyle biz vereyim:

İli : Tunceli	
İlçesi : 35 köyünden 31'i orman kö- yü olan merkez ilçesi.	
Köyü : Çihik	
İşte size Tunceli'nin Çihik köyün- den bir orman köylüsünün karakapı defteri :	
GELİR :	
Ekinden :	600
Orman ürünlerinden :	160
Hayvan satışından :	425
Hayvan ürünlerinden :	875
Çalışma (Gurbette) :	450
TOPLAM GELİR :	2510

GİDER :	
1 — İşletme masrafları :	
Hayvan yem bedeli :	60
Tohum bedeli :	120
Banka faizi :	12
Arazi vergisi :	5
İrgat masrafı yok :	—
Ziraat araçlarına :	60
Çoban hakkı yok :	—
TOPLAM :	257

2 — Yiyecek Masrafları :	
Ekmeğe :	600 lira
Kuru yağ ve sebze :	—
Kuru yağ ve meyve :	—
Bulgur piring :	200 »
Yağ (her türlü yemeklik) :	150 »
Et :	—
Çay - Şeker :	120
Tuz :	25
TOPLAM :	995 lira

3 — Giyecekler :	
Giyim eşyası (yılık ortalama) :	550 »
Ayakkabı, lastik, çorap :	125 »
Şapka (yılık ortalama) :	15 »
TOPLAM :	690 »

4 — Mefrugat ve yakacak :	
Kilim, basır (yılık ortalama) :	50 »
Kap-kacak (yılık ortalama) :	25 »
Kalaycı masrafı :	10 lira
Yakacak masrafı :	—
TOPLAM :	85 »

Eseğini bir yılda dört kez satılmak zoruunda

5 — Çeşitli masraflar :	
Sigara, kibrit :	220 »
Aydınlatma (gaz bir teneke) :	18 »
Sabun, kıl :	32 »
Askerdeki oğluna harçlık :	150 »
Şehire gidip - gelip masrafı :	25 »
Doktor ilaç masrafı :	60 »
Berber :	10 »
İçki, eğlence :	—
Koruyucu masrafı :	75 »
İman Hakkı yok :	—
Yapı ve onarım :	70 »
Mahkeme masrafı :	125 »
Tapu işini takip :	—
Umulmadık masraf :	25 »
TOPLAM :	810 »

Sonu :	
GELİR : 2510 lira	
Giderlerin Toplamı : 2937 lira	
Bütçedeki Açık : 427 »	

Gördüğümüz gibi, Tunceli'nin 135 hanelli Çihik köyünde orman köylüsünün teşkil eden bu ortahalli aile (köyün üç- te biri kadardır.) bütçesini 425 lira a- çıkla kapamıştır. Daha doğrusu sağa sola borçlanmıştır. Köyde gelirleri bu orta halli ailelerin yarısı kadar bile ol- myan küçük ailelerin durumlarını ar- tık siz düşünün... Aile altı kişiliktir. masrafları bir yana koyup ailenin 2510 liralık kazancını ele alsak bile, (2510/6 = 418 lira) gibi bir rakam çıkıyor ki karşımıza, bu da fert başına düşen yil- hk kazançtır. Böldün 418 lirayı 365 gü- ne bu kez de çıkan günlük kazanç- Tamamı tamamına 114 kuruş.

Orman köylüsünün ortalama gün- lük kazancı 160 kuruş diyorlar. Tun- celi'nin Çihik köyünde ise bu rakam 114 kuruşa düşüyor.

Dağda ayı ile boğuşan Salih Aynacı, babasıyla yan yana... Eİ sarılı... (Foto: HALİL AYTEKİN)

n faciası

Bir orman köyü daha

Köyün adı : Yagyer
İlçesi: Edremit
Ev sayısı: 130
Nüfusu: 575
Okulu: yedi senelik içinde 50 çocuk okuyor.

Geçimi: Orman işçiliği, kaçakçılık, biraz da hayvancılık Ailelerde yıllık ortalama gelir: 900 — 1200 lira arası
Ovası, toprağı: Hak yetire
Coğrafi durumu ve tarihi: 130 . 140 yıl önce göçebe durumdan yerleşik duruma geçen Yagyer köyü kayalık ve ormanlıktır. Eteklerde tek - tük zeytin ağaçları var. Yukarılara çıktıkça meşe ve çam ormanlarına rastlıyoruz. Halkın yüzde 95'i geçimini ormandan sağlar...

Ormanda kalan orman köylüsü Şevket Yıldırım

Eybekdağı eteklerine kurulan köy, kucakını Edremit körfezine doğru açmış basamak basamak çıkılan daracık bir vadinin bitim noktasına rastlar. Arkasında sırt sırta vermiş dağlar dağlar... Bu sırt sırta vermiş dağları, Türkiye'nin en zengin çam ormanlarıyla kablı Kazdağları'nın birer uzantısı da sayılabilirsiniz.

İniş, yokuş, kıvrılan yollar. Bu yollarda tarla açan baltalı birkaç köylü. Bizleri birden karşılarında görünce ormancı sanıp önlerindeki odun yüklü hayvanları dökümsaçım bırakarak kaçışan bebeler. Yani küçük kaçakçılar. Parola kabildinden uzaktan uzağa çalınan ışıklar. Ve bir kertenkele çevikliğiyle tırmanan tırmanan çıktığımız köy ve başımıza toplanan türkek ve kuşku orman insanları. Şimdi köy meydanındayız. Ayak üzeri onlar anlatıyor, ben yazıyorum:

«Yolda köyünüzde orman suçundan kaç kişi mi ceza görür, dedin. Bey? Köyümüz 100 haneyi aşkın, ceza almayan hemen hemen yok. Bundan geçtin her sene bir adam üç - dört taneden aştığı mahkemeye düşmez. Ali oğlu Mehmet Gülsor'un 11 mahkemesi var. İçinde hüküm giydikleri de var. Merak etmeyin öbürlerinden de boş çıkmaz...»

Şevket Yıldırım, 25 - 30 yaşlarında bir genç, hele başına bak der gibi yüzüne bakıyor. «Mahkemesiz insan olur mu?» diyor. Şevket Yıldırım'ın orman kaçakçılığından dört senedir devam eden mahkemesi var. «Yalnız bir tanesi için dokuz, on sefer mahkemeye gittim geldim. Şu gördüğün semerli eşek var ya işte bu eşeği bir yılda dört defa satın aldım...» diyor.

Hemen kapısının önünde örküdü du-ran eşeğini gözüp getiriyor, bir elini eşeğinin boynuna doluyor. İsterseniz Bozoğlu'yla birlikte bir de resmini çekebilirsiniz. Bu benim Bozoğlu'm, bir defasında yakaladılar, 120'ye aldım. Bir defasında yakaladılar 75'e aldım. Bir defasında yakaladılar 50'ye aldım. Bir defasında yakaladılar 60'a aldım...» diyor.

Rakamları altalta sıralıyorum. Bir yıldan Orman kaçakçılığından yakalanıp pazara çekilen eşeğin bir yıllık bedeli sahibine 305 liraya pathyor. Hani Tanrı fıkaraı sevindirmek isterse eşeğini sık sık kaybettirir yeniden buldurmuş.

Şevket Yıldırım adındaki vatandaş sokulup soruyorum: «Eşeğin bir daha kolektör tarafından yakalanıp pazara çekilse beğinci defa gene alır mısın?»

— Almaz olur mu bey, diyor. Biz eşeksiz yaşayamayız. Hem ona nasıl kıyar da göz göre göre başkasının eline teslim ederim.

Resmini eşekle birlikte çektikten sonra, «kardışık» diyorum:

— Senin gibi köyde daha başkaları da var mı?

Karşımızda duran İri kıyım palalı yıklı birini göstererek,

— Buyurun anlatsın, diyor.

— Adım Hasan Genç. kırk yaşımdayım. 70 yıllık dededen kalma tarlamı orman idaresi telörgü içine aldılar. Evvela kaymakam tarlama girmemi yasak etti. Sonra orman idaresi mahkemeye açtı. Mahkeme iki sene devam etti. Şahit gösterdim dinlemediler 760 lira mahkeme masrafı çıkageldi. İcraya verdiler. İcra dosyası 578 numara Edremit İcra dairesinde. Parayı ödeyemezsek hacze gelyorlar. Üç ay hapis yatırıyorlar.

İbrahim aynacı

Hasan Genç, konuşmasını bitirir bitirmez, sözü İbrahim Aynacı ahyor. Bunun başına gelenler de komşunun- kenden daha beter.

1332 doğumlu İbrahim Aynacı. 5 çocuğu var. Yedi nüfusa bakıyor. Geçen yıllarda suyun ayağına ufak bir avlucuk yapmış. Mahkemeye düşmüş avlunun etrafını taşla çevirdiği için. Hiç orman tahrip etmemiş ama, buna rağmen devlet ormanına müdahaleden 35 gün hapis yatmış. Bu arada bir sürü de para cezası ödemiş. Bir de karısından miras yer kalmış. Tarla diye sürmeğe kalkınca hakkında zabıt tutulmuş. Bu yüzden dört yıl mahkemeye gitmiş. gelmiş. Sonra 3 ay hapislik 1770 lira para cezası çıkmış gelmiş. Anan yahşi, baban yahşi sonunda orman sınırının dışına düşüyor diye para cezasını kaldırmışlar.

«Bizim işler hiç bitir mi» diyor İbrahim Aynacı. «Başka bir sefer de Avluma giderken ormancılar elindeki baltayı aldılar. Haydi git derdini Mar-go Paşaya anlat, dediler. 26 çam, 40 göknar kesti diyerek bir de tutanak yaptılar. Açıkçası ormancıları doyurmadık. Ağ köpekler bizi mahkemeye verdiler. Bunun için de beni bir hayli süründürdüler. Kesmedim dedim, kime anlatım. Bereket mahkemeye müruru zamanı uğradı. Beş yıl sonra orman tazminat istedi. 400 lira şimdi icrada.»

Aylarla boğuşma

İbrahim Aynacı'nın yanında eli kolu sarılı 15 - 16 yaşlarında bir oğlan çocuğu duruyordu. Bu çocuğa köye çı-

karken yolda rastlamıştım. İki gün önce dağdan odun indirirken aylarla boğuşmuşlardı. Topallıyarak bastona dayanarak yürüyordu. Yaranın kapanmadığını görünce tütün ve tuzla pansuman yapmıştı. Ayrıca üzerine hayvan mayısları sıvamıştı. Ne olur olmaz diye bir de uzaktaki bir hocaya, yaralarını okutmağa göndermişler. İşte o hoca dan gelirken yolda karşılaşmıştık.

— Çocuk senin mi? dedim.

— Benim amcaı, dedi. Dün dağda aylar çevirmiş ellerinden zor kurtardım, dedi.

Çocuğun başından geçenleri, kaçakçılık hikayeleri arasına sıkıştırmıştım. Sabah erkenden dağa odun etmeğe gitmişler. Oğlu Salih bir yana, kendisi bir yana açılmış. Aradan çok geçmiş, geçmişmiş. Bir de Salih kendini yedi ayının ortasında bulmuş. Bakmış aylar feriyat ediyor. Oğlu Salih de feryat ediyor. Uzaktan «Yuhaaa!» diye bağırması güldürmüştü yettiği kadar. Aylar ilk peşin başlamışlar. Sonra oğlanın üzerine çulllanmışlar. Salih'te elindeki çomakla karşı koymuş. (Zira baltı babasındaymış.) Bakmış Salih can havhülle çomakda aylara vuruyor. Onlar da habire Salih'e saldırıyor. Baba ile oğul arasında yirmi metre ya var, ya yok. Ama yerde kar devriği çam kütükleri de var. Salih, bağırıyor «ayılar beni yiyor baba yetiş!...»

Yan yollardan doluşarak oğlanın yanına vardığı zaman aylar kaçmış ama oğlanda hayır kalmamış. «Bir bak-tım», diyor İbrahim Aynacı, «Çocuğun her yanı kan, hava soğuk köy uzak, kanı durduramadım. Salih'i üç dört yerden sol ayağından, kasiğundan, bir de kaba baldırından sırtı kaçmışlar. Hemen oracıkta ateş yaktum. Yammda naylon bir torba vardı. Hemen parçalam onu sardım. Kan kesildi yola çıktık. Yaralar soğuyunca oğlan yürüymedi, eşeğe attım. Karlara bata çıka beş saatlik dağı yedi saatte inebildik. Köye geldik para yok. Senin anhyacağın tedavisini biz kendimiz yapıyoruz. Ötesini karıştırmaz...»

— Aylarla dağda sık sık boğuşur musunuz? Başka zaman da...

Hemen lafımı kesti İbrahim Aynacı:

— Boğuşmak demek de söz mü? dedi. Bundan 15 yıl önce aylarla yaptığım başka bir boğuşmayı uzun uzun anlattıktan sonra, «Aylardan kurtulduğunuz var mı desene... Hemlin ormanın ortasında otur. Hem aylarla boğuşma... Mübarekler o kadar çok ki dört ayaklısından kurtulursun, iki ayaklısına rastlırsın. İki ayaklısından kurtuldum dersin, bir de başka başka iyi ayaklılar çıkmış karşına. Göz açıp kapamağa vaktin olmaz. Bakmışım, seni de hayvanın da alıp götürmüşler... Hani tilki tilkiğini isbat edinceye kadar post elden gider derler. Orman köylüsü olma yoksas, dağdaki dört ayaklı canavarından, ayısından tut da, iki ayaklı ormancısına kadar bu dünyada ne varsa hepsi hepsi sana düşman. Haydi yigit isen yerinden kıpırda da kolun kanadın açılın.

Yollarda üstüste yığılmış böyle tomruklar görürsünüz. Kimbilir, parası kimbilir? (Foto: HALİL AYTEKİN)

Milletvekili genel seçimi sırasında hemen bütün partilere mensup milletvekillerinin sonuna kadar istismar ettikleri «Orman Affı» meselesi, yine gerçekleşmemiştir. Zira, Orman Suçlarının Affı, anayasa değişikliği gerektirmektedir. Kısmi senato seçimlerinin ertelenmesi için yapılması gereken anayasa değişikliği üzerinden siyasi partiler anlaşmaya varamadıklarından, Orman Affı'nı yasaklayan anayasa maddesinin değiştirilmesi de mümkün olamamıştır. Geçen sene yapılan tesbitlere göre Türkiye'de mevcut orman ve orman kenarı köylerin sayısı 13.276 olup, buralarda 7 milyon nüfus yaşamaktadır. Mevcut düzende her ne şekilde olursa olsun orman köylerinin kalkındırılmasına imkan vermediğinden, orman köylüleri önemli bir devrimci potansiyel meydana getirmektedir. Hele burjuva politikacıları tarafından devamlı aldanılan orman köylülerinin düzene karşı mücadelesi, diğer kesimlere göre daha da fazladır. İşçi sınıfının temel müttefiki olan köylülüğün durumuna açıklık kazandırmak bakımından orman köylüleri ve köylüleri üzerine HALİL AYTEKİN'in yaptığı bir röportajı sunuyoruz. Sosyalistlere düşen görev, bu gerçekleri iyi kavrayarak köylülüğü, işçi sınıfının öncülüğünde DEVRİMCI DEMOKRATİK HALK İKTİDARI için bilinçlendirmek ve örgütlendirmektir.

Büyük bir devrim, ona kılavuzluk edecek büyük bir parti ile çok sayıda birinci sınıf kadroları gerektirir. Eğer liderlik küçük ve dar bir grubun elinde kalırsa ve Parti liderleri ile kadrolar dar kafalı, kut görüştü ve ehliyetli kimselerden ibaret olursa, 450 milyon nüfuslu Çin'de büyük devrimimizi başarıya ulaştırmak imkansızdır ve böyle bir şeye tarihte rastlanmamıştır. Partimiz, uzun süre büyük bir parti olarak kalmıştır ve karşı devrim dönemi sırasındaki kayıplara rağmen hâlâ da büyük bir partidir. Parti'nin pek çok iyi liderleri ve kadroları vardır, ama bunlar gene de yetmez. Parti örgütlerimizin bütün ülkeye yayılmalıdır, amaçlı olarak on binlerce kişilik kadrolar, yüzlerce birinci sınıf kitle liderleri yetistirmeliyiz. Bu kadrolar ve liderler, Marksizmi - Leninizmi bilen, siyasi bakımdan uzak görüşlü, işinin ehli, fedakarlık ruhuyla dolu, kendi sorunlarını çözmeğe yetenekli, güçlülüklerden yılmayan, kendini ulus, sınıf ve Parti hizmetine adanmış, sadık kişilerden oluşmalıdır. Parti, bu kadrolar ve liderler sayesinde il-yeleriyle ve kitlelerle bağ kurabilecek, ve gene bunların kitle önderliğinde düşmanı yenmeğe başarabilecektir. Böyle kadrolar ve liderler bencillikten, bireyci kahramanlıktan, gösterişten, tembellikten, pasiflikten, kibirden, sekteçilikten uzak, kendini düşünmeyen, ulus ve sınıf kahramanları olmalıdır. Partimizin il-yeleri, kadroları ve liderleri için gerekli olan nitelikler ve çalışma tarzı işte bunlardır. Hayatlarını davaya adanmış onbinlerce üye, binlerce kadro ve çok sayıda birinci sınıf liderden bize kalmış olan manevi vasiyettir bu. Hiç şüphesiz söz konusu nitelikleri kazanmak, kendimizi daha iyi yetistirmek ve daha yüksek bir devrimci düzeye ulaşmak zorundayız. Ama, bunlar bile yeterli değildir; Parti içinde ve ülkede yeni kadrolar ve liderler keşfetmeğe de görevimiz olarak kabul etmeliyiz. Devrimimiz kadrolara bağlıdır. Stalin'in dediği gibi, «Herşeye kadrolar karar verir.»

«Anı - Japon Ulusal Birleşik Cephesi İçin Kitleleri Milyonlar Halinde Kazanma» (7 Mayıs 1937) Seçme Esaslar, Cilt I, sf. 291

Partimizin Kadroları

Partimizin ve ülkemizin renk değiştirmemesini garantilemek için sadece doğru bir çizgi ve politikaya sahip olmakla kalmayıp, aynı zamanda proleter devrim davasını yürütecek milyonlarca insanı eğitip yetistirmeliyiz.

Son tahlilde, proletaryanın devrimci davası için bizden sonrakileri yetistirmek sorunu, kendinden önceki proleter devrimci kuşağın bağlattığı marksist - leninist devrimci davayı yürütebilecek kimselerin bulunup bulun-

Mao'ya göre sosyalistler nasıl kadrolaşmalı?

Günümüz Türkiye devrimci mücadelesinde sosyalistlerin en öncül sorunlarından ve görevlerinden biri «kadrolar» ve «kadrolaşma» sorunudur. Genel bir bilgi olarak, Başkan Mao Tsetung'un bu konudaki seçilmiş görüşlerini aşağıda sunuyoruz.

mayacağı, Parti ve devletimizin yönetiminin proleter devrimcilerin elinde kalıp kalmayacağı, bizden sonrakilerin marksizm - leninizm'in doğru yolu üzerinde yürüyüp yürümeyecekleri, yada bir başka deyişle, Krusçof revizyonizminin Çin'e sızmasına önleyemeyeceğimiz sorundur. Özetle, Partimiz ve ülkemiz için bir ölüm kalım sorundur bu. Proleter devrimci dava bakımından yüz yıl, bin yıl, hatta on bin yıl için temel önem taşıyan bir sorundur. Emperyalist kahinler, Sovyetler Birliği'ndeki değişikliklere dayanarak, Çin Partisi'nin üçüncü yada dördüncü kuşağındaki «barışçı evrime» umut bağlamaktadırlar. Bu emperyalist kehanetleri parçalamalıyız. En yüksek örgütlerimizden en ince köklerine kadar her yerde, devrimci davanın haleflerini yetistirmeğe daima dikkat etmeliyiz.

hi, böyle kötü öğelerin herhangi bir Parti ve devlet kademesi il-deliğini ele geçirmelerini önle-melidirler.

Demokratik Merkeziyetçiliğin Örnek Kişisi Olmak

Parti'nin demokratik merkeziyetçiliğini uygulamada örnek kişiler olmalı, «kitlelerden kitlelere» ilkesine dayanan liderlik yöntemini iyice benimsemeli, demokratik bir tarzı geliştir-meli ve kitleleri dinlemesini bil-melidir. Krusçof gibi despot o-lup, Parti'nin demokratik mer-

keziyetçiliğini çiğnememeli, yol-dagılara karşı şarşıcı çıkışlar yapmamalı, ya da keyfi ve dik-tatörce davranmamalıdır.

Alçakgönüllü ve ihtiyatlı ol-malı, kibir ve aceleciliğe karşı koymalı, özeleştiri ruhuyla dolu bulunmalı, çalışmalarındaki ha-ta ve kusurları düzeltme cesare-tini taşımamalıdır. Yanışları-m Krusçof gibi hiç bir zaman örtbas etmemeli, tüm başarıla-ra kendileri sahip çıkıp, bütün kabahati başkalarına yıkmama-lıdır.

Proletaryanın devrimci dava-sının varisleri kitle mücadelesinde öne çıkarlar ve büyük devrim fırtınaları içinde yuğru-larak olurlar. Kadroları sına-yıp, onlar hakkında yargıya varmak, ve şimdiki kadroların

yerini alacak olanları kitle mü-cadelesinin uzun akışı içinde se-çip eğitmek gerekir.

Kollektif üretim çalışmasına kadroların katılması sistemi sürdürülmelidir. Parti ve devle-timizin kadroları halkın sırtına binmiş efendiler değil, alelade işçilerdir. Kollektif üretim ça-lışmasına katılarak kadroları-mız emekçilerle yaygın, sürekli ve yakın ilişkilerini koruyacak-lardır. Bu, sosyalist bir sistem için temel önem taşıyan bağla-ca tedbiridir; bürokrasiyi bertaraf etmeğe, revizyonizm ve dogma-tizmi önlemeğe yardım eder.

Krusçof'un Sahte Komüniz-mi ve Bunun Dünyaya Öğretti-ği Tarihi Ders Üzerine adlı ya-zıda geçmiştir. (14 Temmuz 1964) sf. 68 - 69

Partinin Kadro Politikası ve Liderlik Sorunu

Siyasi yol belirlenmişse, kadrolar karar verme organı olarak görev görürler. Bu nedenle, çok sayıda yeni kadroyu planlanan şekilde yetistirmek bizim mü-cadeledeki ödevimizdir.

Partimizin kadro politikası-nı da uygulayacağı kıstas, bir kadro elemanının Parti çizgisine, Parti disiplinine uyup uy-madığı, kitlelerle yakın ilişkiler kurup kurmadığı, kendi hareket tarzını çizmeğe yeteneğine sa-hip bulunup bulunmadığı ve ak-tif, çalışkan, bencillikten uzak olup olmadığıdır. «Kişileri liya-

Devrimci Kavgaanın Mirasçısı olmak...

Proletaryanın devrimci dava-sının değerli varisleri olmak i-çin ne gibi şeyler gereklidir?

Bu kişiler, Marksizm - Leninizm maskesini takanmış Krusçof gibi revizyonist değil, samimi Marksist - Leninist'ler olma-lıdır. Çin'in ve bütün dünya hal-kının pek çok büyük çoğunluğu-na yürekten hizmet eden devrim-ciler olmalı, kendi ülkelerindeki ayrıcalık burjuva tabakasının ve yabancı emperyalizm ile gerici-lğin bir avuç adamının çıkarla-rına hizmet eden Krusçof'a benzememelidirler.

Bunlar, pek büyük halk çoğun-luğu ile birleşebilen ve onlarla birlikte çalışabilen proleter dev-leet adamları olmalıdırlar. Sade-ce kendileriyle aynı görüşte o-lanlarla değil, aynı görüşte o-lanlarla, hatta eskiden kendile-rine karşı çıkıp pratikte yanıl-gıları ispatlanmış olanlarla da birleşmelidirler. Ama, Krusçof gibi kariyeristlere ve fesatçıla-ra karşı özellikle dikkatli olma-

OBJEKTİF (Nesnel): Nesnelerin gerçeğine dayanan, öznenin düşüncesi ve duygularının dışında bağımsız olarak var olan. (Top-lumun alt yapısına ilgilidir.)

Örneğin, işçi sınıfının ürettikleri bir nesne tarafından dondu-rulmuş iştir ve bu işin paraya çevrilmesi için objektiftir. «Diyalektik bilim, nesnel gerçeğin insandan bağımsız olduğu kadar, aynı zamanda insanla bağımlı olduğunu da ortaya koymuş-tur. Çünkü gerçek, insandan bağımsız olarak var olduğu oranda insanın kuramsal ve eylemsel çabasıyla gerçekleşir.»

Objektivizm (Nesnel idealizm): Dün-yayı insan bilincinden bağımsız bir ruhun yönettiğini savunan ve temel varlık ola-rak insan bilincinden bağımsız ruhu ka-bul eden felsefi görüştür.

Devrimin Objektif Şartları denilince ise, devrimi yapacak olan işçi sınıfının nesnel durumu, sayısı, genel nüfusa oranı, işyerlerinin büyüklük yada küçüklüğü, buna bağlı olarak örgütlenme olanakları ve diğer sınıf ve tabakaların nesnel durum-larının devrim için elverişli olup olmadığı anlaşılar.

SÜBJEKTİF (Öznel): Nesnelerin ger-çeğine değil, öznenin düşüncesi ve duygula-rına dayanan ve bilincin içinde var olan. (Toplumun üst yapısına ilgilidir.)

Nesnelliliğin tersi özneliliktir. Ruhçu İngiliz piskoposu Berkeley'ye göre, «Dış dünyada hiçbir şey yoktur, bü-

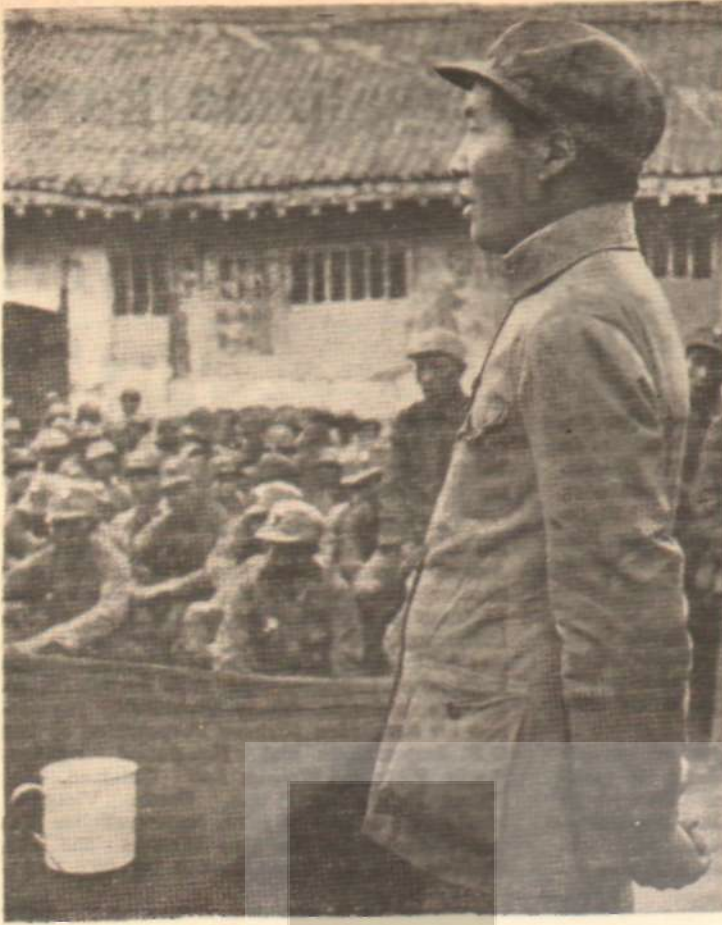
tün olup bitenler zihnimizde olup bitemekte-dir.»

Öznel idealizm: «Varlığı kişisel bilin-ce indirgiyen öğretilerin genel adıdır.» Örneğin, pozitivizm ve egzistansiyalizm birer öznel idealizmdir.

«Nesnel idealizme göre tüm nesneler, insan düşüncesinden ayrı ve ondan bağımsız, ondan önce de var bulunan evrensel bir düşüncenin ürünüdürler. Buna karşı öz-nel idealizm (sübjektivizm), bu evrensel-ligi insan düşüncesine indirger, tüm nesne-leri insan bilincinin ürünü sayar.»

Devrimin sübjektif şartları denilince i-se; devrim yapacak olan sınıfın, bilinç dü-zeyinin elverişli olup olmadığı, işçi sınıfı-nın ideolojik alandaki durumu ve buna bağlı olarak işçi sınıfının ideolojik, politik, örgütsel ve fiili öncülüğünün gerçekleşmesi için gerekli olan ideolojik ve politik bilinç seviyesi anlaşılar.

MAO TSETUNG 1928 YILINDA

— Kadrolaşma sorununa o yıllarda eğilmiştir —

katine göre atamak» demekle kastedilen anlam budur.

Kadrolar hakkında yargıya nasıl varacağımızı biliyoruz. Bir kadro elemanı hakkındaki yargımızı kısa bir döneme "ada bir tek olaya bağlamayıp onun hayatını ve çalışmalarını bir bütün olarak göz önüne almalıyız. Kadrolar için yargıda bulunurken kullanacağımız başlıca yöntem budur.

Kadroları iyi bir şekilde nasıl kullanacağımıza bilmeliyiz. Liderlik son tahlilde iki sorumluluğu içerir: fikirleri geliştirmek ve kadroları iyi kullanmak. Plan yapmak, karar almak, emir ve direktif vermek gibi şeyler, bunların hepsi, «fikir geliştirmek» kategorisine girer. Fikirleri pratiğe uygularken kadroları sımsıkı kenetleyip onları eyleme teşvik etmeliyiz, bu da «kadroları iyi kullanma» kategorisine girer.

Kadrolarla nasıl ilgileneceğimizi bilmeliyiz. Bunu yapmanın çeşitli yolları vardır. Her şeyden önce onlara yol göstermeliyiz. Bu onları çalışmalarında serbest bırakmak ve böylelikle sorumluluk üstlenme cesaretine sahip olmalarını sağlamak, aynı zamanda onlara vaktinde talimatlar vererek Parti siyasi çizgisi kılavuzluğunda kendi inisiyatiflerinin tümünü kullanabilme yeteneğini kazandırmak anlamına gelir.

İkinci olarak, onların düzeylerini yükseltmeliyiz. Bu ise, kendilerine okuma fırsatı vererek teorik kavrayışlarını ve çalışma yeteneklerini arttırmak üzere onları eğitmek demektir.

Üçüncüsü, çalışmalarını denetlemeli tecrübelerini değerlendirmelerine, başarılarını sürdürmelerine ve hatalarını düzeltmelerine yardım etmeliyiz. Denetim yapmaksızın görev vermek ve sadece ciddi hatalar yapıldığında dikkat kesilmek, kadrolarla ilgilenmenin yolu bu değildir.

Dördüncüsü, hata yapmış bulunan kadro elemanlarına karşı genel olarak ikna yolunu kullanarak, hatalarını düzeltmelerine yardımcı olmalıyız. Mücadele yolu, ancak, ciddi hatalar yapmış olan ve kendisine yol gös-

terilmesini kabul etmeyen kimsele karşı kullanılmalıdır. Burada sabır gereklidir. Kişilere kolayca «oportünist» damgasını vurmak, ya da hemencecik onlara karşı «mücadeleye» girişmek yanlıştır.

Beşincisi, karşılaştıkları güçlüklerde onlara yardım etmeliyiz. Kadro elemanları hastalık, geçim sıkıntısı, evle ilgili veya başkaca dertlerden dolayı güç durumda kaldıklarında onlara elimizden geldiği kadar, mutlaka, yardımcı olmalıyız.

Kadrolarla ilgilenmenin yolları bunlardır.

Parti kadrolarıyla olduğu kadar Parti dışı elemanlarla da ilgileniriz. Parti dışında, ihmal etmememiz gereken çok sayıda yetenekli insan vardır. Her partinin görevi, kendisini ayrıca,lık ve kibirlilikten kurtarıp Partili olmayan kadrolarla ilgilenmek, onlara içtenlikle yardım etmek, yoldaşça davranmak, Japonya'ya karşı büyük direniş davamızda ve ulusumuzun kuruluşunda aktif katkıda bulunmalarını sağlamaktır.»

«Çin Komünist Partisi'nin Ulusal Savaşta Yeri (E. kim 1938), Seçme Eserler, Cilt II, sf. 262

Partide Kadroların Yetiştirilmesi

Gerçekten birleşmiş ve kitlelerle bağ kurabilmiş bir yönetici grup, kitle mücadelesi dışında değil, ancak kitle mücadelesi süreci içinde zamanla oluşabilir. Büyük mücadele sürecinde, pek çok durumda, yönetici grubun bileğini bütün başlangıç, orta

ve son aşamalar boyunca değişmeksizin kalınmalıdır ve kalamaz da: mücadele akışı içinde öne çıkan aktivistler sürekli olarak terfi ettirilmeli, yönetici grup içinde, kendilerinden daha hafif kalan ya da değerini yitiren elemanların yerine getirilmelidirler.»

«Liderlik Yöntemleriyle İlgili Bazı Sorunlar» (1 Haziran 1943), Seçme Eserler, Cilt III, sf. 118.

Partinin Çalışması ve Kadro'lar

Eğer Partimiz eski kadrolarla birlik ve beraberlik içinde çalışsan pek çok yeni kadrolara sahip olmazsa, davamızın sonu geldi demektir. Bu nedenle, bütün eski kadrolar yenilerini son derece coşkunlukla karşılamalı ve onlara en sıcak özenli göstermelidirler... Gerçekten de, yeni elemanların kusurları olabilir. Devrim içinde uzun süre bulunmuşlardır, tecrübeleri eksiktir ve bunlardan bazıları kaçınılmaz olarak eski toplumun sağlıksız ideolojisinin izlerini, küçük burjuva bireycilik ideolojisinin kalıntılarını taşıyabilirler. Ama böyle kusurlar eğitile ve devrim içinde yuğrularak zamanla giderilebilir. Stalin'in dediği gibi, yeni kadroların güçlü olan yanı sıra yeni olan her şeye karşı duyarlı ve dolayısıyla, bazı eski elemanlarda bulunmayan, yüksek düzeydeki niteliklere ulaşmak için coşkun ve aktif olmalarıdır. Kadrolar, yeni veya eski, olsunlar, birbirlerine saygı göstermeli, birbirlerinden bir şeyler öğrenmeli, ve birbirlerinin güçlü yanlarını belleyerek kendi kusurlarını yenmeli ve böylece ortak davamızda bir tek vücut halinde birleşip sektir eğilimlere karşı tavır almahdılar.

«Partinin Çalışma Tarzını Düzeltelim» (1 Şubat 1942) Seçme Eserler, Cilt III, sf. 47.

* İngilizce Metinde, yayıncının notu: Bak J. V. Stalin Mayıs 1935'de «Kızıl Ordu Akademisi Mezunları İçin Düzenlenen Törendeki Konuşmasında Stalin şunları diyordu: «...dünyanın sahip olduğu en büyük sermaye, en değerli, en kararlı şey halktır, kadrolardır. Gündümüz koşullarında anlaşılmalıdır ki, her şeye kadrolar karar verir.»

* Çevirenin notu:

* Kadro (cadres) kelimesi İngilizce metinde hem bir kadronun müfrit elemanı hem de birden fazla elemandan kurulu «kadro»yu ifade edecek şekilde kullanılmıştır. Türkçeleştirirken yer yer tekil kişi vurgusunu belirtmek için «kadro elemanı» deyimine başvurduk. Bu ahintılar, «Selected Works of Mao Tse-tung», (1967) ve «Quotations From Mao Tse-tung» (1968) adlı İngilizce Metinli kitaplardan çevrilmiştir. Foreign Languages Press, Pekin.

Kavgayı Bırakalım: Birleşelim...

ANT'nin gerçekten övgüye değer bir cesaret ve olgunlukla yaptığı atılım ve bunun meyveleri olan öneriler, toz dumandan göz gözü görmediği ülkemizdeki sol keşmekeşliği içinde (ki, buna neden olanlara ileride yazılacak olan Türk Devrim Tarihi gereken yer verecektir) bir umut ışığı gibi göbüllere ferahlık verebilecek niteliktedir. Gerek dış ve iç sömürü güçlerin ayak oyunları ve gerek devrimci mücadelede sağlıklı doğru yöntemler gösterebilecek seviyede yetişmiş kadroların oluşamamış olması, başta mücadeleye her bakımdan öncülük yapması gereken politik örgütün ve diğer sol güçlerin darmadağın olmasına ve bu yüzden her önüne gelenin teorisiyen, stratejisiyen, taktisiyen kesilmesi neden olmuştur. Sevincimiz, tüm sempatisyanların umutsuzluğa düştüğü böyle bir ortamda, «Nihai hedefi SOSYALİST TÜRKİYE ve bu yolda gelişmesi zorunlu bir aşama olan DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI» için mücadele edecek DEVRİMCİ MUHALEFET cephesi için hangi kliğe mensup olursa olsun, tüm devrimcileri Eylem ve Örgüt birliğine, sağlıklı doğrular göstererek çağırması ve bununda, artık didişmeden usanmış ve bir çıkış yolu arayan geniş kitleleri kapsayan çeşitli gruplarca benimsenmiş olmasıdır. Gerçek olan bir durum varsa, o da, Ortadoğu halkları, bu bölgeden emperyalizmi söküp atmadan, bir ülkede kurulacak olan Devrimci yönetimin aslında pek bir anlam ifade etmeyeceğidir. Ancak kanımızca bunu gerçekleştirmek içinde Ortadoğu Devrimci Çemberinde yer alacak, alması gereken, çeşitli ulusal sınırları ayrılmış olan halkların devrimci eylemlerinde, önce kendi içlerinde bir bütünlüğe kavuşmuş olmaları gerekir. Ortadoğu Devrimci çemberini emperyalist güçlerin yırtamıyacağı biçimde sağlam kılmak için de, Türk devrimci hareketininin her şeyden önce sulcu gevezeliklerden, kişisel hırslara dayanan klikleşmeden, oportünizm'den arınıp, teori, eylem ve örgüt birliğine kavuşması, hemde vakit geçirmeden, şarttır. Gölümüz, Türk, Ortadoğu halklarının ve hatta Dünya halklarının devrimci mücadelesi için zorunlu olan bu gerçeğin tüm grup ve kliklerce biran önce anlaşılması ve her çeşit ayrıcalıklardan vazgeçip, halen müthiş bir sessizliğe, pasifizme bürünmüş olan politik örgütü bu mücadelenin öncülüğünü yapabilecek, sağlıklı bir biçimde yüklenilecek seviyeye getirilmesinin sağlanmaması istemektir. Bu aynı zamanda, politik örgüt, statüsü nedeniyle organik bağlar kuramıyan binlerce sempatisyanın en önde gelen isteğidir de...

Ercan SARIHAN
(Emirgan / İSTANBUL)

Hayvan ve İnsan

Bu yazımı, ANT'nin 165. sayısında yer alan, DISK'in gençliğe karşı «orkunç güvensizliği» üzerine yazıyorum:

Hayvanlarla insanları birbirinden ayıran en büyük özelliklerden birisi «siyasettir»: Hayvanlar ne için yaşar? Karın tokluğu ve hayvani zevkler için; yani, sadece kendisi için. İnsanlar ise, karın tokluğu ve hayvani zevklerin yanında, bir de «başkaları için» yaşama özelliği taşıyacaklardır.

Bir insan, hayvanca yaşamaktan kendisini kurtarmışsa; geri bırakılmış ve günden güne batırılmakta olan bir ülkede, hayvanca yaşamının büyük bir alçaklık olduğu bilincine varmış demektir. Bu insan, (ister zengin ister fakir, ister tahsilli ister tahsilsiz, ister işli ister işsiz... olsun) yurdunda at oynatıp, binbir dolap çevirip, bayrağını parçalayan emperyalistlere; halkı soyup soğana çeviren bir avuç yerli ve yabancı egemen çevrelere ve mutlu azınlığa karşı çarpışmaktan, hayatını seve seve feda etmekten geri durmayacaktır.

Devrimci veya sosyalist olan bir insan, aç gezmeli, fazla kazancı olmamalı, ütülü elbise giymemeli, boğazını geçindirmek için iş aramamalı, para lafını hiç mi hiç ağzına almamalı... Bir insanın devrimci veya sosyalist olup olmadığını, fakirliğiyle, zenginliğiyle, kazancıyla, giyimıyla v.s. ölçülemez. «Falanca sosyalistim diyor ama, giysilerine bak, kazancına bak...» gibi yargılar çok hatalıdır. Sosyalizmin habalarından olan Engel'in, büyük bir ipilik fabrikatörünün oğlu olduğunu hatırlatırım...

Biz hayvan gibi, yani sadece kendi şahsımız için yaşayan insanlar değiliz; milyonların okur - yazar olmadığı bir ülkede ikuma şansını elde etmiş ve hayvani özelliklerinden kendisini kurtarmış gençlik olarak, yüzyıllarca soyulmakta - sömürülmekte olan Türk ve dünya emekçi yığınlarının kuruluşu ve emperyalizmin indirilmesi için mücadeleye her an hazır devrimci gençleriz!

Evet sayın DISK, ben lise mezunu, on dokuzunda bir gencim ve devrimci gençlik adına, devrimci gençliğe yönelttiğiniz bu kuşkunun üzerine çizgi çekiyorum. Devrimci gençlik yarı, DAHA BİLİNÇLİ, DAHA DA GÜVENİLİR OLACAKTIR!...

Adil KARTAL
(Posof - Kars)

Afrika, emperyalist ülkelerin yarışma alanı haline geldi

Asya, Latin Amerika ve Ortadoğu halklarının devrimci mücadeleleri ve bağımsızlık savaşları emperyalist Amerika'yı Afrika'da daha dikkatli olmaya itmektedir. Afrika, yıllardır ABD'nin ihmal ettiği bir bölge iken birdenbire önem kazanmıştır.

Emperyalizmin saldırganlığının ve zayıflığının bir yansıması olan Nixon'un «1970 İçin ABD Dış Politikası - Barış İçin Yeni Strateji» adlı raporu ABD'nin Afrika için neler tasarladıklarını ortaya koymaktadır. ABD Dış İşleri Bakanı William Rogers geçenlerde Afrika'da bir gezi yapmıştır. Fakat bu gezinin amacı sandığı gibi, ABD'nin Afrika politikasının gözden geçirilmesi için yeni temasların yapılması, yeni bilgilerin toplanması değil, Nixon'un Afrika politikasını Afrikalılara kabul ettirilmesi olmuştur.

Bugün Afrika ulusları için en önemli olan mesele beyaz azınlıkların rejimlerine son vermektir. Afrika halkları ırkçı rejimlerin ancak silahlı mücadelelerle ortadan kaldırılabileceğini pratik içinde görmüşlerdir. Avrupa devletlerinin ve ABD'nin beyaz azınlıkların rejimlerine ambargo koymayacaklarını çok iyi bilmektedirler. Öte yandan Amerikan emperyalistleri, herhangi bir dış baskıya karşı hemen yardım edeceklerini hatırlatmaktadır. Vietnam, Laos, Tayland, Dominik, Guatemala, Kongo olayların unutamayan Afrika ülkeleri de ister istemez bu teklifi tereddütlerle karşılamaktadırlar.

ABD'nin dış işleri bakanı Afrika'da Fransız etkisinde olan ya da bağımsız olan ülkeleri değil, Amerikan sempati-zanlarının çok olduğu ülkeleri ziyaret etmiştir. Gerçekte bu ziyaret Amerikan tekelcilerinin Afrika'ya ilgi duydukları bir döneme rastlamaktadır.

Amerika'nın Afrika'daki yatırımı 2,5 milyar doları aşmaktadır. İhracatı ise 1,3 milyar dolarıdır. Öte yandan Japonya'nın Afrika'ya yaptığı ihracat 7 milyar doları bulmuştur. Japonya, Afrika'ya yapılan toplam ihracatın %45'ini sağlamaktadır (Fransa %25, İngiltere %14). Afrika ister istemez Amerikan ve Japon emperyalistlerinin bir rekabet alanı olmaktadır. ABD'nin Afrika'da Japon emperyalizmi ile yarışmak zorunda kalması, ABD emperyalistlerini Afrika üzerinde yeni planlar yapmaya itmektedir.

19 Ocak 1969 tarihli ABD Uluslararası Ticaret Dergisi, Amerikan iş adamlarına maden üretimi gittikçe artan Angola, Gine, Nijerya, Kongo - Kinşasa, Kenya, Gana, Liberya, Tunus, Fas gibi ülkelere ilgi göstermelerini tavsiye etmektedir. ABD kobalt ihtiyacının %75'ini mangan ve krom ihtiyacının %50'sini, elmas ihtiyacının %25'ini, kurşun ihtiyacının %20'sini Afrika'dan temin etmektedir. Hammade temin etmek açısından ABD'nin şiddetle Afrika madenlerine ihtiyacı vardır.

Öte yandan ABD'deki zenci teşkilatlarının, Kara Panterlerin Afrika'da ırkçı faaliyetlere karşı çıkmaları ve Afrika halklarıyla ilişki kurmak istemeleri emperyalist ABD'nin Afrika politikasını etkileyen bir diğer etken olmaktadır.

Bütün bu etkenlerle belirlenen emperyalist ABD'nin Afrika politikası şu anda pek tutmuşa benzememektedir. ABD'den yardım alan Afrika ülkeleri bile ABD'nin Dış İşleri Bakanlığına karşı çok temkinli davranmışlardır.

Afrika'da üzerine oyun oynayanlar yalnız Amerika değildir. Eski sömürgeçler, Portekizliler, Fransızlar, İngilizler, Almanlar, yeni yeni Japonlar Afrika zenginliklerinden pay koparmak savaşları içindedirler.

Afrika'da emperyalistler halkları birbirine düşürmek ve sömürünün derecesini artırabilmek için her yola başvurabilmektedirler. Son olarak Portekizli sömürgeçlerin Senegal ile Gine - Dissao arasında yapmak istedikleri bir provokasyon ortaya çıkarılmıştır. Bilindiği gibi Gine'de emperyalizme karşı büyük fakat çok sessiz bir mücadele verilmektedir. Portekizliler bu mücadeleyi baltalamak için yanlış bilgilerle iki halkı birbirine düşürmek istemişler ama başaramamışlardır.

Fransız emperyalistleri, İngiliz emperyalistleri de kabiliyeti, iç savaşları, ırkçılığı körükleyerek Afrika'yı sömürmelerine devam etmektedirler. Fransızlar, Nijerya ve Cat'ta yeni sömürgecilik bütün modern yöntemlerini harekete geçirmişlerdir. Belçika, başta Kongo olmak üzere birçok Afrika ülkesindeki sömürü mekanizmalarını daha hızlı işletmeye başlamıştır. Afrika'da emperyalistler, halkların bağımsızlıklarını kazanmadan evvel ne kadar çok koparırsa kârdır gibisinden bir politika izlemektedirler. Afrika emperyalistleri yeni bir yarışma alanı olarak ortaya çıkmaktadır.

ABD Dış İşleri Bakanının son gezisinde sürekli olarak yeni ABD dış yardımından söz edilmiştir. ABD, Afrika'da da baş sömürgeci olmak için çırpınmaktadır. Gerçekte Afrikalılar bu yeni girişimleri Afrika'daki devrimci hareketleri huzurlandırmaktadır. Amerikan emperyalizminin baş temsilcisi William Rogers'e Afrikalı devrimciler bir ganster muamelesi yapmışlardır. Amerikan Dış İşleri Bakanı her gittiği yerde devrimci güçler tarafından kısıtlanmış, Amerika aleyhtarı hareketler gelişmiştir. Devrimci güçler, ABD emperyalizminin Afrika'da yeni savaş alanları açacağı görüşündedirler ve bu savaş için şimdiden hazırlanmaya başlamışlardır. Kongo'daki son olayların sonucu ne olursa olsun, Kongo, Mozambik ve Gine'deki devrimciler başta olmak üzere Afrika halklarının kardeşliğini, emperyalizme, yeni sömürgecilğe karşı ortak kavgayı amaçlayan güçler gelecek günlerin hesabı içindedir.

Afrika halkları bağımsızlık ve kardeşçe birarada yaşamak istemektedirler. ABD emperyalistlerinin yeni planlara girişmeleri yalnızca onların anti - emperyalist kavgalarını biraz daha huzurlandıracaktır. ABD emperyalistlerinin sömürme, her türlü saldırganlık ve savaş planlarına rağmen, zafer Afrika halklarının olacaktır.

Emperyalizme karşı Uzakdoğu'da halk savaşı genişliyor!

Faruk PEKİN

Amerikan emperyalizmi Güneydoğu Asya'da gümektedir. Emperyalizm Vietnam'da çok kesin bir darbe yemiştir, Laos'ta devrimciler adım adım emperyalistleri kovmaktadır, Endonezya'da iktidar sarsılmaktadır, Filipinler'de devrimci güçler hız kazanmaktadır. Birmanya'da Silahlı Halk Kuvvetleri yeni zaferler kazanmaktadır, Malezya'da devrimci hareketler güçlenmektedir...

Amerikan emperyalizmi bu bölgede biraz daha kalabilmek için her yolu denemekte, akl almaz maceracılıklara girişmektedir. Son olarak emperyalistler Kamboçya'da bir darbe tezgahlamışlardır.

ABD emperyalizmi saldırgan ve savaşçı tutumunu birtakım «barış planları» ile gizlemek istemektedir. Fakat halklar Güneydoğu Asya'da emperyalizmin maskesini düşürmüşler ve emperyalizmi kendine bağlı bütün unsurları ile yurtdışından atabilmek için tüm fe-

dakarlıkları göze almışlardır. Kahraman Vietnam halkı emperyalizmin saldırganlığı ve vahşet karşısında büyük kayıplar vererek zafer kazanmıştır.

Son günlerde işbirlikçi basında sözü edilen «Song My Köyü» olayı tek bir olay değil, Amerikan emperyalizminin Vietnam'daki katliamlar zincirinden bir tanesidir. Amerikalılar, Vietnam'da her türlü bomba, kimyevi madde kullanmışlar, genç, kadın, çocuk demeden halkı katletmişler, genç kızların, hamile kadınların, hapishanedeki yaşlı kadınların ırzına geçmişlerdir. Güney Vietnam'da yayımlanan bir broşürden (Crimes Perpetrated by the U.S. Imperialists and Henchmen against South Vietnam Women and Children, Gial Phong Publishing House, South Vietnam, 1963.) öğrendiğimize göre, emperyalistler Kasım - Aralık 1966'da Son Tinh'de 525, Bin Sonh'da 700, An Phuoc'da 550 (% 69'u kadın

Emperyalizmin Ortadoğu'da yeni tertibine dikkat!

Kıbrıs, ikinci israil haline getiriliyor!

Makarios'a yapılan suikast, Yorgacis'in öldürülmesi, emperyalist basının çeşitli yorumları, birdenbire Kıbrıs'ı dünya politikasının gündemine sokmuştur. Gerçekte Kıbrıs, Ortadoğu meselesinden dolayı uzun zamandan beri gündemdedir. Dünya halk-

larının emperyalizme karşı verdikleri kavganın ağırlığının Ortadoğu'ya kaymaya başlaması ile birlikte Kıbrıs da önem kazanmıştır.

Ortadoğu Devrimci Çemberi içinde sıkıştırılan emperyalizm bu bölgede hakim olabileceği

noktalar, kullanabileceği üsler aramaktadır. Libya'daki üsleri ni sökmek zorunda kalan emperyalizm yeni bir üs alanı olarak Kıbrıs'ı seçmiştir. Emperyalizm, Kıbrıs üstünde pazarlık yapmaktadır. Ve bu pazarlık sırasında Yunanistan'da emperyalizmin kuklası bir iktidarın bulunması, Türkiye'de emperyalizmin işbirlikçilerinin ne olduğu belirsiz bir dış politika izlemeleri Kıbrıs konusunu ateşli bir hale getirmektedir.

Ortaya çıkan komplot

Geçenlerde dünya ölçüsünde üne sahip Der Spiegel adlı bir derginin yaptığı açıklama Kıbrıs meselesini emperyalist dünya basınında ön plana çıkarttı. Der Spiegel bir yazısında «HERMES» adlı bir komplotun bahsetmektedir. Bu komplot çeşitli aşamalar ile ENOSIS'i gerçekleştirmek için göstermektedir. Bu plan Derginin isimlerini vermek istemediği bazı kişiler tarafından Kıbrıs dışında planlanmıştır. Plan üç aşamada gerçekleştirilecektir:

Emperyalizmin kışkırtmaları sonunda Kıbrıs halkları karşı karşıya düşürülmüştür. Resimde, kendilerini savunmak üzere mevzilenen Kıbrıs Türkleri görülüyor.

ve çocuk), Mart 1968'de Song My köyünde 502 Vietnamlı öldürmüştür. Bu katliamların hepsi de bir anlık baskınlarla gerçekleştirilmiştir.

Emperyalistler, 1961 ile 1965 arasında yalnız bir bölgede, Bentre yöresinde 1870 kadın, 780 çocuk öldürmüşler, 2,150 kadın, 930 çocuk yaralamışlar, 31,500 kadına işkence yapmışlar, 4,020 kadını hapse atmışlar, 2,030 kadının ırzına geçmişlerdir.

Başka bir yörede, Quang Nam yöresinde Subat 1965 ile Ağustos 1966 arasında 4,650 Vietnamlı öldürülmüş (% 87'si kadın ve çocuk), 5,270 Vietnamlı yaralanmış (% 84'ü kadın ve çocuk), 6,200 vietnamlı hapse atılıp, işkenceye tabi tutulmuş (% 82'si kadın ve çocuk), 730 kadının ırzına geçilmiştir (190'sı yaşlı kadın, 100'ü 15 yaşından küçük kızlar). Bir Fransız kaynağına göre ise, 1961'den 1966'ya kadar Vietnam'da 250.000 kişi öldürülmüş, 750.000 kişi sakat bırakılmıştır.

Güneydoğu Asya halkları bunca fedakarlık bahasına emperyalizmi kovmaya kararlıdır. Laos'taki devrimci birlikler her geçen gün biraz daha ilerlemekte ve emperyalistlerin kuklalarının hakim olduğu bölgeleri ele geçirmektedirler. Laos Yurtsever Cephesi, eğer ABD emperyalizminin saldırganlığı devam ederse, eğer Fuma ve Vientiane'deki egemen klik ABD'nin köpekliğini yapmaya devam ederse, eğer yurtsever güçlerce kurtarılmış topraklar üstüne hücumlar devam ederse, bütün yapıların hesabını sormaya azimli olduğunu belirtmiştir.

Malezya'da Saravak halkı, emperyalizmin

uşağı Ranman - Ravak iktidarına karşı bütün güçleriyle savaşa geçmiştir. Birmanya'da Pegu, Magve, Kaya, Henzada şehirlerinde Halk Silahlı Kuvvetleri emperyalistlerin işbirlikçisi karşı devrimcilerle amansızca mücadele etmektedir. Tayland'da gerilla savaşçıları her geçen gün biraz daha ilerlemekte, işbirlikçi iktidarın kuvvetlerini geiletmektedir. Gerilla savaşı bugün için Tayland'ın kuzeyinde yürütülmektedir ve ilk bakışta dağlarda 5000'i aşkın gerilla vardır. Bu hareket hızla güneydeki müslüman halka doğru yayılmaktadır. Müslümanların da katılımıyla Tayland'daki devrimci mücadele daha da güçlenecektir. Kambocya halkı ise yeni bir mücadeleye hazırlanmaktadır.

Filipinler, yakın günlerin patlamaya hazır bir bölgesi olarak gelişmektedir. Filipin-

ler'deki satılık iktidarın kuvvetlerinin devrimci güçler üzerinde her türlü faşist yöntemi uygulamasına rağmen, Manila'daki devrimci gençlik hareketleri, kuzeydeki devrimci köylü hareketleri bütün hızıyla devam etmektedir. ABD emperyalistleri, Filippin'den çıkmamak için yeni planlar peşinde koşmaktadırlar.

Güneydoğu Asya'daki devrimci mücadeleler, Afrika, Latin Amerika halklarının, Orta-doğu Devrimci Çemberi içinde mücadele eden halkların devrimci kavgalarının bir parçası olarak gelişmektedir. ABD emperyalizmi, kitleleri yok etmeye değil, kitlelerin aiti - emperyalist mücadelelerini hızlandırmaya yaramaktadır. Emperyalizmin geleceği tam bir çöküştür. Kitle katliamlarına rağmen, Güneydoğu Asya'daki devrimcilerin mücadelesi bu çöküşü biraz daha hızlandıracaktır.

Vietnam'da emperyalizme hergün yeni bir darbe indiren kahraman Vietnamlı savaşçıları

TÜRLERE SALDIRIYA HAZIRLANAN RUMLAR
— Arkalarında emperyalizmin parmağı var —

1. Makarios'un devrilmesi,
2. Türklerle Rumların birbiri-rinden ayrılması,
3. İkili ENOSIS.

Dergiye göre, planları hazırlayanlar, Amerika'ya Kıbrıs'ta üsler teklif etmiştir. Planı yapanlar bu planın birinci aşamasını Kıbrıs'taki sağcı unsurların oluşturduğu Milli Cephe'ye bırakmışlar, planın finansmanını kendilerinin gerçekleştireceğini söylemişlerdir.

Kıbrıs'ta çıkmakta olan Haravgi gazetesine göre bu planı hazırlayanlar Milli Cephe ile işbirliği halindedir. Bilindiği gibi geçen sonbaharda Milli Cephe Makarios'a bir ultimatom göndererek,

3. ENOSIS politikasına geri dönüşmesini istemiştir.

Makarios bu ultimatomu reddedince, ultimatomun mühletinin bittiği gece Milli Cephe çetilli yerlerden patlayıcı maddeler ve silah çalmıştır. Milli Cephe bundan sonra sürekli olarak tehdit tehditlerini artırmıştır. Örneğin, Ocak ayında Makarios'a suikast yapılacağı haberleri dolaylı durmuştur.

Öte yandan geçen hafta içinde çıkan bazı Rum gazeteleri Kıbrıs Yedek Subaylar Federasyonu'nun 4. Yıllık genel kurul toplantısından sonra, yedek subayların «ENOSIS'e ve milli ideal-lere bağlılıkları üzerine bir karar aldığını; yedek subayların, Yunan hükümetinin ENOSIS'i gerçekleştireceğine inandıklarını yazmaktadır. Kıbrıs'taki Yunan subaylarının faaliyetleri ise özellikle Türkiye basınında geniş yer almaktadır.

Görüldüğü gibi emperyalizme bağımlı unsurlar Kıbrıs'ta istediklerini yapmaktadırlar. Emperyalizm yıllardır bu adada halkların arasına böbücü unsurları sokmuş, Kıbrıs halklarını birbirine düşürmüştür. 1955 ve 1965 yıllarında halkları birbirine kırdırması ve güven duygularının yayılmasına çalışmıştır. Emperyalistler ve egemen işbirlikçi çevreler sıkınca iki ütopyik kavramı, ENOSIS ve TAKSİM kavramlarını yaymışlar ve Kıbrıs halklarını bölmüşlerdir.

Ortadoğu'da emperyalizme ve emperyalizmin uzantısı siyoniz-

me karşı mücadele verilirken, emperyalistler kavgalarında bağımsız bir Kıbrıs görmek istememektedirler. Bütün güven duygulara seslenerek, bir gün ENOSIS'i, diğer bir gün Taksim'i savunarak, Kıbrıs'ı NATO'ya bağlama planları yaparak, emperyalistler ve egemen işbirlikçi çevreler Kıbrıs'ı ikinci bir İsrail durumuna sokmak istemektedirler.

ANT Dergisi'nin 168. sayısında belirttiğimiz gibi Makarios bugün için ENOSIS'i desteklememektedir. Ama Makarios'un azami programının ENOSIS olduğu açıktır. Makarios bu ortamda dengeli bir politika ile iki cemaatin birarada yaşamasını sağlamak istemektedir. Fakat Başpiskopos'un bu dengeli politikası güven, fanatik unsurların ve maceracı emperyalizmin bugün için işine gelmemektedir. Milli Cephe, Yunanistan'daki «salıyılar cuntası» zincirleme işlemektedir. Gerçekte bütün bunların arkasında CIA vardır. Yunanistan cuntası mensupları içinde, ENOSIS'i gerçekleştiren, bunu Yunan cuntasının zaferi olarak Yunan halkına hediye etmeyi düşleyenler de vardır.

İşbirlikçi iktidarlar meseleyi çözemez

Mesele Türkiye'de yine çok duygusal bir açıdan, işbirlikçi iktidarın ve emperyalistlerin istediği biçimde ele alınmaktadır. Hemen savaşçı duygular ve taksim tezi dile getirilmektedir. Türkiye'nin bugüne kadar bir Kıbrıs politikası olmamıştır, bundan sonra da olmayacaktır. Türkiye'de iktidarlar sürekli olarak emperyalizmin istediği şekilde davranmışlardır, halk düşmanları iktidarda kaldıkça, Kıbrıs meselesi de emperyalizmin istediği gibi gelsecektir.

Kıbrıs egemen çevrelerinin adamı olan Denktaş ve Küçük gibi kişiler ise, tanınan Türki-

ye'deki emperyalizmin işbirlikçi iktidarların politikasının dümensuyunda gitmektedirler. Bu kişiler bugüne kadarki tutumları ile tam olarak emperyalizme teslimiyet içindedirler. Hatta zaman zaman devrimci Kıbrıs gençliğine karşı, baskıcı hareketlere bile girişebilmektedirler. Kıbrıs'taki Türk cemaati uyutulmaktadır, sürekli olarak güven duygularının esiri olmaları için çalışılmaktadır. Kıbrıs'taki Türk yöneticilerinin bugünkü anlayışları ile kavga vermekle olanaksızdır. Yerlerini genç devrimci güçlere devretmek zorundadırlar. Çünkü en gerçekçi çözüm yolunu genç Kıbrıslı devrimciler getirmektedirler.

Meseleyi Kıbrıs halkları çözer

Kıbrıs meselesi ancak ve ancak, hiçbir yabancı ülkenin dış müdahalesi olmadan, Kıbrıs halkları arasında çözümlenecektir. Kıbrıs'taki halkların kardeşçe ve özgürce birarada yaşamaları, tarafsızlaştırılmış, böltilmiş emperyalist üslerinden arındırılmış bağımsız bir Kıbrıs ile gerçekleştirilecektir. Hem emperyalizme, ona bağlı unsurlara ve onun ajanları güven Rumlara karşı mücadele etmek, hem de

Kıbrıs Türkleri arasında güven duygularının yayılmasını önlemek için çalışmak; devrimcilerin görevi bu olmalıdır.

Bu yolda bağımsız ve halkların kardeşliği ilkesini savunan Rumlarla her zaman ilişki kurulmalıdır, birlikte çalışılmalıdır. Kıbrıs meselesini Ortadoğu meselelerinden soyutlamayarak, Ortadoğu Devrimci Çemberi içinde bütün anti - emperyalist güçlerle dayanışmaya gidilmelidir.

«Kıbrıs'ta Türk devleti ilan edildi, ENOSIS gerçekleşti, Taksim oluyor» gibi tüm emperyalist palavralara kanmamak gerekir. Bu türden her yol iki halk arasında yeni bir savaşa yol açacak ve mes. Lenin gerçek çözümünü biraz daha geriletecektir. Kıbrıs meselesinin vatan, millet, nutuklarını dinlemeye tahammülü yoktur ve Kıbrıs halkı kendileri hakkında bizim vereceğimiz kararı da bekleyecek değillerdir. Kıbrıs Türkleri'nin hedefi, halkların kardeşçe birarada yaşayacağı, bağımsız Kıbrıs olarak belirlenmiştir. Ve kavga bu hedefe doğru yapılmaktadır.

Gerçekçi çözüm yolları emperyalistlerin emrindeki iktidarların arasında değil, kendi kaderlerini tayin edecek olan halklar arasında gerçekleştirilecektir.

Makarios'a verilen ultimatom

1. Bütün Milli Cephe ve ENOSIS aleyhtarlarının Hükümetten uzaklaştırılmasını,
2. Kıbrıs Türkleriyle müzakerelerin kesilmesini,

KAPİTALİZM NEREYE GİDİYOR? (Kapitalist Ekonominin Eleştirisi), P. Sweezy, Ağaoglu Yayınevi, 464 sayfa 20 Lira — Ünlü marksist araştırmacı Monthly Review'in kurucularından biri olan Paul Sweezy, bu kitabını 1942'de tamamlamıştır. Kitap başlıca iki kısımdan meydana gelmektedir: Birinci kısım, kapitalizmin rekabetçi dönemi için konulmuş marksist teorisinin geçerliğini inceleyen ve bir çok marksist eserin özeti verilir değerlendirildiği kısımdır. Kitabın ikinci kısmı ise, «Devlet»in analizi ile başlamaktadır. Bu bölümde, devletin birçok sınıf çıkarlarını uzlaştırma yerine kendini iktidara getiren sınıfın yada sınıfların çıkarları lehine bir tahakküm aracı olduğu açıklanmaktadır.

KOYLÜNÜN SESİ (Tam Rağimsız Türkiye), Ahmet Kaya Turan, 160 sayfa, 6 Lira — Öğretmen Kıyımı döneminin en çok çile çekmiş ve halen mesleğinden ayrılarak garsonluk yapmak mecburiyetinde bırakılmış bulunan devrimci öğretmen Ahmet Kaya Turan, bu kitabında, içinden yettiği ve uzun hizmet yıllarını verdiği köylerden edindiği deneylerle, köylülere devrimci eğitimin nasıl yapılabileceğini anlatmaktadır. Turan, önsözünde, «Hiçbir iddia taşımaya-cak olan bu küçük eser, halkımızın mutluluğu için verilen bir savaşa katkıda bulunursa, halka göre sosyalizm kitaplarının yazılması zorunluluğunu dile getirebilirse, ödevini yapmaya çalışan insanla-rın iç huzurunu duyacağı» demektedir. Gerçekten de Turan'ın eseri, bir türlü kitle bağı kuramaktan yakan sosyalist militanların örnek alıp yararlanabileceği önemli bir denemidir.

BİZ HANGİ FİKİR MİRASINI İNKAR EDİYORUZ, V. I. Lenin, Payel Yayınevi, 184 sayfa 8 Lira — Lenin bu eserini 1897 yılı sonlarında Sibirya'da sürgünde iken yazmıştır. O yıllarda devrimci anlayışların iyice kaybetmiş olan popülistler, Rus marksistlerini, geçmişle aralarındaki bütün bağları koparmakla, 1860-1870 mirasını kabullenmemekle, Rus toplumunun en iyi öne geleneklerini inkar etmekle, halkı bağları koparmakla suçlamışlardır. Lenin, bu kitabında, 1860-1870 «eğitici»nin fikir mirasını reddetmedikleri-ni, aslında bu miras kabul etmeyenlerin, Rus toplumunun en önemli meselelerinde «eğitici»le nispetle geride kalmış olan popülistler olduğunu göstermektedir.

KAÇAKÇI SAHAN, Bekir Yıldız, Asya Yayınları, 89 sayfa, 5 Lira — Kitap Yıldız'ın köy yaşamı ve kaçakçılık sorununu bu güne kadar ele alınmamış bir gerçekçilikle işleyen yedi hikayesinden meydana gelmektedir. Hikayelerin dili akıcı ve anlatımı açık seçik ve zorlanmaz.

«ASIYE NASIL KURTULUR»
— Asiyenin kurtulması bir düzen meselesidir —

Epik tiyatro Asiya ve Türkiye'de Devrim

E. Cebbar AYÇA

Ankara Birliği Sahnesi, «Asiya Nasıl Kurtulur?» isimli oyunuyla «tartışmalı oyun» diye nitelendirilen bir çalışmayı Ankara'nın seyircilerine sunmaktadır. Epik tiyatroyu «çağdaş ve ilerici tek tiyatro sistemi» olarak kabul edip bu tür bir tiyatro gösterisini gerçekleştirmeye yönelmişler ve seyircide düzeni değiştirmeye yönelik birikimi sağlamak istemişlerdir.

Bu düşünce ve tutum içerisinde yazılan oyun bir tartışmayı oluşturmaktadır. Şöyle ki, ilk bölümde durum seyircilere takdir edilmektedir; ardından perdenin önünde oturmuş iki kişi (bir çeşit olaylara tanık olan ve onlara müdahale edebilen iki ideal seyirci), fuhuşla mücadele derneği başkanı bir kadın ve ona sorular yönelten, seyircilere hitap eden bir erkek, görüldüğü-müz durum üzerine «tartışma-ğa» başlıyorlar. Bu tartışmadan çok bir çeşit söyleşidir aslında, ve durumun dernek başkanına göre olması normal olan gelişmesi saptanıyor; bu saptanmış bölümden başlayarak ikinci bölüm ve gelişiyor. Sonra yeniden «tartışma» ve üçüncü bölüm...

Sonunda Asiya'nın bu düzen içinde ancak patronlaşarak kurtulabileceği, fakat yaşamı için yeni Asiyeler bulma zorunlu olduğu sonucuna varılmakta ve seyircilere, eğer Asiya'yı gerçekten kurtarmak istiyorlarsa, bu düzeni değiştirmeleri gerektiği söylenmektedir.

«Epik sistemi seçmekle dramatik tiyatroya kesin cephe alan» Ankara Birliği Sahnesi, gerçekten de epik tiyatroyun bazı yabancılaştırma unsurlarından (Verfremdungseffekt) yararlanmıştır: Oyunun kesişerek tartışmalara yer verilmesi, şarkılar, diyaloglar gösterileri gibi.

Brecht, seyircinin oyunun akışına kapılıp kendini koyvermesini, oyuncularla birleşmesini, bir hayal dünyasına gömül-mek için başvurduğu bütün yabancılaştırma etkileriyle seyirci ve sahne arasında belli bir mesafe yaratarak seyircilerin o-yunu düşünerek (dramatik ti-

yatroda bu duygularla olmaktadır) izlenimlerini, eleştirisel bir tutumla karara varmalarını amaçlamaktadır. Seyirci (soyut bir seyirci kavramından çok devrimci nitelikleri olan sınıf ve tabakalar insanlarının oluşturduğu seyirciler anlamak gerek) sahnede anlatılan olaylar karşısında aktif kılınarak oyunla arasında diyalektik bir ilişki kurulmaktadır ve bu ilişki sonucu seyirci kendi kafasında bir tartışmayı gerçekleştirerek bir düşünceyi geliştirip karar vermektedir. Bu karar onun eylemidir, seçimidir. Brecht işçilere seslenmekte, onların özgürlükleri ve iktidarı için verdikleri kavgayı şirirlerinde konu edinmektedir. Seyirciyi küçük düşürmek yerine, onu yücelterek durumunun önemini, tarihsel görevini göstermekte, düşünmesini, karar vermesini ve harekete geçmesini sağlamaktadır. Herkesi hitap etmek istemektedir, fakat bu herkesin içinde özellikle söylediklerine en fazla ihtiyacı olan, burjuvazi tarafından tecrit edilmiş ve bertutulu umudunu yitirmiş kimselere, yani ezilenlere horgörülenlere seslenmektedir.

Brecht'in anladığı ve uyguladığı epik tiyatro ve Ankara Birliği Sahnesinin bildirdi ve dergisinde ortaya koymağa çalıştığı epik tiyatro, ne yazık ki, «Asiya» ile gerçekleştirilmemiştir. (Her ne kadar «Asiya» epik tiyatro biçiminde sunuluyorsa da). «Asiya»da bir diyalektik gelişmeden söz edilemez, ama gerçekleştirmemektedir. Oyunun oluşturmaya istediği diyalektik — ilişki şöyle kurulmaktadır: Burjuvazi-yi ve onun ahlak görüşlerini, değerlendirmelerini temsil eden fuhuşla mücadele derneği başkanı, ilk bölümde anlatılan Asiya'nın durumu üzerine, olayların olması normal olan gelişmeyi söylüyor. Fakat olaylar dernek başkanının umduğu gibi gelişmiyor, işte olayların aldığı bu «gerçek durum» ile dernek başkanının umduğu çatışıyor. Yani ortaya tez — antitez çatışması çıkıyor. Bu çatışma sözlü edilen diyalektik gelişmenin temel olarak ele alınmaktadır, ve bununla eleştirisel, aktif, objek-

tif duruma sokulduğundan seyircinin bu çatışmayı kafasında tartışarak bir senteze varması amaçlanmaktadır. Tartışmadan maksadın da bu olması gerek. Yoksa dernek başkanı ile ona sorular yönelten arasındaki söyleşi değil. Ki ancak bu şekilde epik tiyatroyun gereği olan diyalektik ilişki ve gelişme gerçekleştirilebilir.

Fakat oyunu seyrederken sözlü edilen tartışmanın dernek başkanı ile ona sorular yönelten arasında geçtiği görülmektedir. Böyle anlaşılınca da oyun seyirciyle istenilen ilişkiyi kuramamaktadır. Ayrıca oyunun iç kuruluşu da diyalektik bir geliş-

Memleketimizin neresine baksak, Amerikan, Alman, İngiliz emperyalizmi kol atmış en ücra köşelere kadar... Büyük imtiyazlar içinde, öldükleri gibi har vurup harman savurmaktadır.

Milattan Önce 2.000 yıllarında Gomeşlem Kralığı'ndan kalmış değerli heykel ve kalelere sahip Kâhta ilçesi'ne bağlı Eskikâhta Köyü'nde Amerikan, Alman arkeologlarının yirmi yıldan beri ne yaptıkları bilinmemektedir.

Eskikâhta Köyü içerisin-

meyi sürdürmüyor. Asiya'nın yaşamı olabilecek (başka türlü de olabildi) kanımızca ve de başına oyunda anlatılan şeyler gelmezdi; ama o zaman da bu oyunun yazılma nedeni olmazdı) bir gelişme izlemektedir. Bir takım rasilantıların da sonucu olarak Asiya kötü yola düşmektedir o kadar (esasnda tabii ki kökte yatan ekonomik - toplumsal çelişkiler sonucu Asiya bu duruma düşmektedir, ama bu çelişkiler oyunda işlenmemiştir). Tartışmalı oyun olarak sunulan oyunda giderek bir damıgılı döğüşe dönüştürmektedir. Ve seyirci yabancılaştırma işlemine rağmen etkin kılınmadığı için, bulunduğu pasif durumunda kendisine sunulan olduğu gibi almaktadır. Ayrıca kendisinin bir gayret sarfetmesini gerektirmeyen de sonuç ve yapması gereken şey kendisine söyleniyor. O da rahatlamış olarak oyunu bol alkışlıyor, takdir ediyor, fakat değişmeden tekrar eski yaşamı sürdürmek il-

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eski ve program hazırlanır. Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar 15 günlükte yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

Anadolu'da tarihi kalıntılar yağma ediliyor

Mahmut TEKİN (Kâhta'dan yazıyor)

de Yenikale ve Eskikale diye adlandırılan kaleler, Alman profesörlerinden Dorner tarafından ele alınmış. 15 yıldan beri ne yapıldığı belli değil. Prof. Dorner, yılın altı ayını maiyetindeki arkeologlarla birlikte burada geçirip bu bölge kalelerinde kazı yapmakta, kazı sonucunda bulunan eserleri Türkiye'den kaçırıp vurgun vurmaktadır.

Kazı mahallesindeki 7-8 Alman arkeologuna karşılık Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti, «Türk Komiseri» adında bir kişi görevlendir-

miştir. 80 Lira devletten gündelik alan bu «komiser» den başka Almanlar'dan 50 lira yevmiye alan bir arkeolog vardır. Ancak, bunlar Almanlarla tam bir işbirliği halindedir. Sık sık kazı yerini Almanların keyfine bırakıp İstanbul veya İzmir'e eğlenmeğe gitmektedirler. Bunun da adı Türk - Alman işbirliği olmaktadır.

Prof. Dorner, Eskikâhta ve kalelerinde vurgunlar vururken, Amerikan profesörlerinden Miss Therese Geolle, köyden 15 Km. uzaklıktaki 40'a yakın heyke-

li bünyesinde taşıyan Nemrut Dağı'nı 20 yıldan beri hallaç pamuğu gibi atmaktadır. Miss Geolle'nin başı, Dorner'inkinden de fazla serbest bırakılmış, yanına laf olsun diye bir Türk arkeologu dahi verilmemiştir. Miss Geolle, Amerikan dolarları ile beslediği bekleleri aracılığıyla kendisinden başka hiç kimseyi heykellerin yanına yaklaştırmamakta, çizdiği sınırlar içine kimseyi sokmamaktadır.

Şüphesiz şu anda sadece Kâhta'da değil, Türkiye'nin dört bir yanında tarihi eserler ve kalıntılar emperyalizmin bilimadamı kisvesi altındaki ajanları tarafından soyulup soğana çevrilmektedir.

Devrimciler, Anadolu'nun üra köşelerinde sessiz sedasız yürütülen bu soyguna da karşı çıkmalı, Anadolu halkını bu soygunlara karşı mücadeleyle sevk etmelidir.

zere evinin yolunu tutuyor. Seyirciyi koyun sürüsü gibi alarak gütmek isteyen paternalist bir tutum çıkıyor ortaya.

«Tiyatro olarak yeni bir dünya ve seyrirciyi amaçlıyoruz. Seyircimizi daha adil, daha iyi bir dünyaya kanallize etmeyi, onu bilinçlendirmeyi amaçlıyoruz», «...emperyalist ve feodal kültür baskısına karşı mücadele, ancak işçi sınıfının kültür ve görüşüyle, yani sosyalist ideolojinin yol göstericiliğiyle gerçekleştirilir», diyor Ankara Birliği Sahnesi'nin seyrircisi genel anlamda bir seyrircidir. (Bu piyasaya koşullarına uymak isteyen her tiyatroyunun içinde bulunduğu bir durumdur). Fakat amaçladıkları daha iyi bir dünya, işçi sınıfının kültür görüşleri, yani sosyalist ideolojinin yol göstericiliğiyle gerçekleştirileceğine göre seyrircinin seçimi gerekiyor. Bu seçim de heralde yapılmış ki, tiyatro Kavaklıdere'de faaliyete geçmiştir. İşçilerden, emekçilerden ziyade burjuva çevrelerinin ve aydınlarının doldurduğu tiyatrodaki devrim için gerekli birikimin sağlanmasına çalışıyor. Her şeyi yitip hazmedebileceği şekilde şartlandırılmış burjuvazi de tükettiği onca şey için ne çesni olarak devrimci diye oynanan Asiy'e de katveriyor.

Fakat hesap biraz başka tür. İddi: Ankara Birliği Sahnesi geniş cephe stratejisi içinde burjuvaziyi «milli demokratik devrim» kanallize etmek için onu kendi sorunlarından ve değerlerinden yakalamak istemektedir. Bir eylem tiyatrosu yapmaktan çok birikim tiyatrosu amaçlanmaktadır. Burjuvaziyi kendi yattığı değerlerden yakalayarak içinde bulunduğumuz düzenin değişmesi gerektiğine inandır.

mak ve bu çizgide gerekli bir kimiyi sağlamak. Ve düzen değişikliği konusunda sosyalist emekçilerin başlatacağı milli demokratik devrimci (!) bir harekete burjuvaları da bu şekilde yandaş olarak katmak. Bu iş içinde burjuvazinin en hassas yerlerinden biri olan ahlak değerlerinden yola çıkılmakta, Asiy'e'nin kötü yola sürükleniş anlatılmaktadır. Fatma'nın ö. küz yerine çiftte koşulmasını kabul edebilen, bunun karşısında fazla tepki göstermeyen burjuva düşüncesi, orospu olan Asiy'e'yi bir türlü kabul edemez. Bu bir skandaldır onun için, hemen terit edilir, toplum dışına atılır. Açıktan ölmek kötü birşey değildir Ama orospuluk yapmak temizlenmeyecek bir lekedir. E. vet, bazı kadınlarımız Asiy'e olmaktan kurtarmak için bu düzeni değiştirmek gerekmektedir. Fakat bazı erkeklerimizde Asiy'e'lerden hiç de şikayetçi değillerdir örneğin. İş. kadınlarımızı za düşüyor herşeyden önce. O. yunu görüp uygulanan bazı kadınlarımız, «Asiy'e'yi kurtarmak için düzen değişikliği derneğini» kurmak için teşebbüse geçiyorlardı heralde.

Oyuncuların içinde Semiha Berksoy hemen sıvrılıvermektedir. (1) Oyunda baş kişi olduğu için herkesten önce ve çok o izlenmektedir. Çarpıcı oyunuyla seyricide yabancılaştırmaya etkisi yapacağı yerde onu büyülemekte ve bir «yıldız» olarak parlatacaktır. Bu durum seyrircinin objektif kalmaması güçleştirilmekte, peşin olarak Berksoy'un tarafını tutturmaktadır. Ayrıca orospuluk randevu evleri gibi tabu konulardan söz etmek, onları sahnede göstermek pek alışılmamış ve yapılmamış bir iş

olduğu için ilerici burjuvalar tarafından takdirle karşılanmakta ve tiyatroya sempati besletmektedir.

Emekçilerin oyun karşısında ne durum aldıklarını bilemiyor. Çünkü gidip göremiyorlar (Ankara'nın yüzde 65'i gecekonduarda yaşamaktadır).

Sonuç olarak da «Asiy'e», sosyalist devrimci bir epik tiyatro uygulaması yerine devrimci bir burjuva tiyatrosu olmaktadır. Burjuvazi sosyalizmi kuru olarak orospuluğu ortadan kaldırmıyacağına göre, ancak faşist bir yönetim kurarak kaldırabilir. Yahutta şeriatı getirerek birkaç kırı almayı serbest bırakır, böylece Asiy'e okul müdiresinin yeğeninin ikinci karısı olarak kurtulur.

(1) Artık oyunda oynamıyan Berksoy'dan burada söz edilmekte olması, sahnelenmesinde ki bir olguyu açıklamak içindir.

halkın dostları

2. Sayıda

Sabahattin Ali / Ne Zor Şeymiş
Ataol Behramoğlu : U. matruzluk Pusuda
Murat Belge / Mai ve Siyah
Ayhan Gerçek / Sana / Devrim
Nazım Hikmet / Mayakovski Neden İntihar Etti
Mayakovski / Dökmeci
İvan Kozlev
İzmet Özel / Mazot
Haluk Şahin / Kara Getto'nun Kapısı Yok
Ant Der: 706

İŞÇİLER - KÖYLÜLER - DEVRİMCİLER ÖĞRENCİLER
SINIFININ SANATINI SUNUYORUZ

TEKİN SONMEZ'in

ANT'da ve TÜRK SOLU'nda YAYINLANAN ŞİİRLERİY. LE HİÇ BİR YERDE YAYINLANMAMIŞ SON ŞİİRLERİNİ NADAS YAYINLARI BİR ARAYA TOPLADI.

Boşuna Değil Yaşamak

EMEKCİ VE ÖĞRENCİLERE %30 İNDİRİMLE 2 LİRALIK POSTA PULU KARŞILIĞI, TOPLU İSTEKLERE %30 İNDİRİMLE ÖDEMELİ GÖNDERİLİR. İSTEME ADRESİ P. K. 118 ŞİRKECİ - İSTANBUL
İSTANBUL DAĞITIM : GE - DA.

Ant Der: 705

ant yayınları sunar

5 yıldır yasaklanan kitap

Kemalist Devrim İdeolojisi

Emin Türk Eliçin

Kemalist Devrim'i ve ideolojisini ilk defa, hiç kimsenin cesaret edemediği şekilde bilimsel sosyalist açıdan eleştiren bu eser, beş yıl önce tefrika edilirken «komünizm propagandası» iddiasıyla mahkemeye verilerek yasaklanmış, ancak yazarın ölümünden dört yıl sonra beraat etmiş ve ANT tarafından tam metin halinde kitap olarak yayımlanmıştır. Tazminat'ın bu yana batıcılığın, Kemalizm'in kadrocu, Basar'ın ve Yön'ün yorumlarının da eleştirildiği eser, dört renkli ot set kapak içinde 408 sayfa 15 Lira'dır.

ANT'ın Diğer Belgesel Kitapları

- SOSYAL DEVRİMLER, ULUSAL SAVAŞLAR, Nehru'dan Indra Gandhi'ye hapishane mektupları, 15 Lira.
- OSMANLILARIN YARI SÖMÜRGE OLUŞU, Tevfik Çavdar, 7,5 Lira
- GİZLİ BELGELERLE BARIŞ GÖNÜLLÜLERİ, Müslim Özbalkan, 10 Lira
- PENTAGONİZM, Juan Bosch, 5 Lira
- GERİ BIRAKTIRILMIŞ TÜRKİYE, Dr. Sedat Özkoç 5 Lira.
- HİLAFET VE ÜMMETÇİLİK SORUNU, Mehmet Emin Bozarslan, 12,5 Lira
- OSMANLI TOPLUM YAPISI, Dr. Muzaffer Sencer, 10 Lira.
- ZAPATA, Robert P. Millon, 5 Lira
- MAVİ GÖZLÜ DEV (Nazım Hikmet ve sanatı) Zekeriya Sertel, 10 Lira.
- DİNLE, YANKEE, Wright Mills, 10 Lira
- TÜRKİYE'DE İLERİCİ AKIMLAR Yıldız Sertel, 15 Lira
- ÇİZGİLİ DÜNYA Ferruh Doğan, 5 Lira
- MİLLİ KURTULUŞ CEPHESİ Douglas Bravo, 5 Lira
- DÜZENİN YABANCILAŞMASI İdris Küçükömer, 7,5 Lira
- ANARŞİZM Duclos - Cohn Bendit 7,5 Lira
- ROMAN GİBİ Sabiha Sertel, 15 Lira
- SIYAH İKTİDAR Stokely Carmichael 7,5 Lira
- YAŞANTIM Yevtuşenko, 5 Lira
- NAZİM HİKMETİN POLEMİKLERİ Kemal Sülker, 7,5 Lira.
- SABAHATTİN ALİ DOSYASI Kemal Sülker, 7,5 Lira
- GERİLLA NEDİR Alberto Bayo, 5 Lira.
- SAVAŞ ANILARI (2. Baskı) Che Guevara, 10 Lira
- LİDERLER DİYOR KI, Abdi İpekçi, 10 Lira
- MARKSİZMİN TEMEL KİTABI (Toplatıldı) Emile Burns,
- GERİLLA GÜNLÜĞÜ (Toplatıldı) Che Guevara 10 Lira

Genel Dağıtım: ANT YAYINLARI P.K. 701 — İstanbul
İstanbul Dağıtımı: GE-DA
Ankara Dağıtım: Aydın Kitabevi
Ege Dağıtım: DATİC

Sağcı Saldırganlar gemi aızıya aldı

Burjuva politikacıları sabah akşam millete «demokrasî» der. Al vere dursunlar, artık zorbalık er kaba biçimle şehirlerin göbeğine inmiş, gençler, yazarlar herkesin gözü önünde aşağılık saldırılara uğramaktadır.

Sağcı gazetelerin devamlı kışkırtıcı yayınları, aldatılmış kışkırtıcılar üzerinde etkisini göstermiş ve Bağımsızlık Haftası'na Erzurum'da da sürdüren devrimci gençler, geçen hafta sonunda zorbalara saldırısına uğramıştır. Bir devrimci gencin «Yaşamın Sosyalist Türkiye» diye bağırarak kendisini yakmasından sonra bir grup devrimci genç yürüyüş yaparak Atatürk Anıtı'na çelenk koymuşlardır. Ancak bu sırada kışkırtılmış bir sağcı gürulu taş ve sopalarla saldırıya geçmiş, çelenk parçalamışlardır. Hayatları tehlikeye düşen devrimci gençlerden bir kısmı 29. men'e sığınarak canlarını kurtarmışlardır.

Sağcılar gece öğrencilerin yurtlarına saldırarak her tarafı tahrip etmiş, bu arada Mustafa Devrikoğlu, Cumali Erbil, Kemal Ağırbaş, Muammer Uğrel, Üzeyir Balci, Necmi Kelleci adındaki gençleri taşlarla yaralamışlardır. Zorbalar daha sonra TÖS, İLKSEN ve Sağlık İş Sendikası gubelerini de basmışlardır. Bu sırada İstanbul'da vuku bulan iki tecavüz olayı, her ne kadar birer adı vaka gibi yanlışlamak istenmişse de, bu çerçevede ayrı bir anlam kazanmaktadır.

Zira, «Komünistler İhtilale Hazırlanıyor» manşetleriyle ümmetçileri devamlı kışkırtan sağcı basında yer alan bir başka haberde, sağcıların misillemeye ilk olarak solu basından başlayacağı ilan edilmiştir. Komünizmle Mücadele Cemiyeti yöneticilerinden Orhan Kiverlioğlu, sağcılara «İlk hedefiniz solu basınıdır» komutunu vermiştir.

Bisalman'a saldırı

24 Mart günü gece saat 10 aralarında Şaa Sineması'nın önünde dolmuştan inen Milliyet

Aybar revizyonizmi iftihar etsin!

Hepsi hep o kuzul azınlığın marifetlerinden. Sanki bunlar Türkiye'nin rejimini değiştirecekler. Sanki iktidarı değiştirecekler. Evet bir avuç azınlık ama, TİP'in yönetimini değiştiren ve ihtilalelik yolunu tutan takımın eseri! Herkes biliyorduk, bunlar komünistlerdir.

Falih Rifki Atay
(Dünya - 24.3.1970)

Günü gününe tekzip!

Ne var ki, Zeynep Hanlarova ve arkadaşlarının, bütün zorlamalarına rağmen yüzleri gülüyordu. Çünkü esir bir Türk ülkesinin çocuklarıydılar ve bir müddet sonra Sovyet esaretinde inleyen yine o esir yurtlarına döneceklerdi. Azerbaycan şarkılarını mahzun sesiyle terennüm ederken... esir Türk ülkelerinin sessiz ırmakları gibi akan, fakat menşel bilinen duygularını bizlere getiriyor. du.

Azerbaycan'ın, hatta tüm Rusya'nın en çok sevilen türkücüsü, opera sanatçısı Zeynep Hanlarova, 10 güne yakın bir zamandır Türkiye'de bulunuyor. Hanlarova'dan düşünceler:

«Nice nice yerlerden, içkili gazinolardan çağırırlar beni şarkı söylüyeyim diye. (ANT'nin notu: Bizim gazinocuların da Zeynep Hanlarova'yı Türkiye'ye iltica (!) ettirip büyük sansasyonla sahneye çıkartmak için binbir dolap çevirdikleri bilinmektedir.) Para için özümü giymekten salırmam ben... Dünyanın kuzulunu (altınını) verseler okumam içkili yerlerde. Anamı, Azerbaycan'ımı ve halkımı çok seviyorum. Onlardan ayrılabilmem... Dünyanın kuzuluna (altınına) boğsalar beni yine de bunlardan vazgeçemem...»

(Milliyet - 24.3.1970)

yazarı Kemal Bisalman karşı kaldırma geçerken yabancı plakalı bir araba üzerine gelmiştir. İlk araba Bisalman'a çarptıktan biraz sonra ileride durmuş ve içinden çıkan bir genç Bisalman'ın üzerine saldırarak kafa vurmaya suretiyle burnunu kırmış, ardından da yumruk ve tekme ile bir hayli hırpalamıştır.

Daha sonra etraftan yetişenlerin müdahalesine rağmen mütecavizler kaçmaya muvaffak olmuşlardır.

Ertesi gün mütecavizlerin otomobili Boğaz'da ele geçirilmiş ve başkasına ait olduğu anlaşılmıştır. Ancak sahibi, otomobili bir gün önce verdiği kimselelerin Işık Özel Mühendislik Okulu'nda öğrenci olduklarını söylemiş ve böylece mütecavizlerden fiili yakalanmıştır. Ne var ki, emniyette yapılan sorguda, yakalanan gençler arasında, asıl Bisalman'a saldıran kişinin bulunmadığı görülmüştür. Yakalanan gençlerden birisi Bisal-

man'ı dövenin kendisi olduğunu söylemişse de, yapılan yüzleştirmede Bisalman'ı tanıyamamak (!) garabetini göstermiştir.

Görüş tanıklarından bazıları ise, Bisalman'a çarpan arabada dört kişinin olduğunu, dördüncü şahsın yakalanmadığını ifade etmişlerdir. Bisalman da, yakalanan Önder Güvenc, Cahit Erkmene ve Sinan Hacut'un, kendisine saldıran gençce benzediklerini, esasen dövlülükten arabada, ki şahısların kendisine saldıran gençce «Ahmet» diye seslendiklerini duyduğunu söylemektedir.

Yakalanan gençlerin sağcıların karargahı olan Işık Özel Yüksek Mühendislik Okulu öğrencilerinden olması ve sağcı öğrencilerin liderliğini de «Ahmet» adında bir gencin yaptığı bilinmesi şüpheleri adanmış kılı artırmıştır. Bisalman, «Ahmet» adındaki dördüncü şahsın da bulunması, hiç değilse fotoğrafına kendisine ve görgü tanıklarına gösterilmesi için ısrar etmişse de, polis bu konuda tamamen kayıtsız davranmıştır.

Bu itibarla, olay, her ne kadar alelade bir zabuta vakası gibi görünmekte ise de, sağcı dârijanların sol basına karşı kışkırtmalarının eseri olması ihtimali çok kuvvetlidir.

TAN bıçaklandı

Söz konusu kışkırtmanın Bugün Gazetesi'nde yapılması ve

aynı gazetenin kışkırtmaları yüzünden bir başka gazetecinin de aynı hafta içinde tecavüze uğramış olması, Bisalman'ın dövlümesindeki şüpheleri büsbütün artırmaktadır.

Tecavüze uğrayan diğer gazeteci, Bugün Gazetesi'nin eski yazarlarından M. Şahap Tan'dır.

Geçen sayıda da açıkladığımız gibi, M. Şahap Tan, Mehmet Şevket Eyyi'nin yahudi firmalarıyla gizli kapaklı işler çevirmesi ve yurt dışına kaçtıktan sonra Müslüman Kardeşler ve Aramco ile maddi ilişkiler kurması üzerine Eyyi ile çatışma durumuna girmiş, Eyyi'nin de adının karıştığı bir kaçakçılık olayını fazla kurcaladığı için de Bugün'den ayrılmak zorunda kalmıştır.

Geçen ay «Bugün'ün Dervisi Mehmet Şevket Eyyi» adında bir kitap yayınlayan M. Şahap Tan, kitabın sonunda devamlı ölüm tehditlerine maruz kaldığını, bu kitap yayımlandıktan sonra tehlikenin daha da artacağını belirtmekteydi.

Nitekim kitap yayınlamış Eyyi'nin karanlık ilişkileri Mecidiye getirildikten sonra suçluların telâhına kapılan Mehmet Şevket Eyyi, Bugün Gazetesi'nde Şahap Tan'a ve Tekin Erer'e karşı yayımlanmış ateşi açmış, iddiaların esasına değinmeden ve vesikaları çürütebilecek bir şey söylemeden kuru gürlütle ile blöf üstüne blöf yapmıştır. Örneğin 23 Mart 1970 tarihli Bugün Gazetesi'nin sekiz sütünlük manşeti şöyledir: «Şerefini kurtarmak istiyorsan iddialarını isbat et! Edemezsen iki yol var. Ya af dilersin, ya intihar edersin, YOKSA KENDİNİ KORU!»

İşte bu tahrik ve kışkırtma kampanyasına maruz kalan M. Şahap Tan, önceki hafta Suadiye'de meçhul bir şahıs tarafından bıçaklanmıştır.

Tan, tecavüze nasıl uğradığını şöyle anlatmaktadır:

«Suadiye'de otururum. Çolak İsmail sokakında, ilk saldırıya önceki gece uğradım: Bir otomobile ezilmek istediler. Atık davranıp kurtuldum. Dün gece

11 sıralarıydı. Çolak İsmail'in omuzuma bir bıçak saplandığını hissettim... Geriye döndüğümde bıçağın parıldayarak gözlerime doğru geldiğini gördüm. Başımı çektim, bıçak yanağıma yırtarak geçti... Kesketi gözlerimin üzerine düşmüş, siyah padesülü bir adam durmadan bıçak sallıyordu. Elimi belime atıp «Öldürürüm» diye bağırdım. Adam bıçağı elinde kaçı. Zaten Bugün'ün Dervisi Mehmet Şevket Eyyi adlı kitabı yayımlandıktan sonra tehditlerin ardı arkası kesilmez olmuştu... Hemen her gün telefonla tehdit ediliyordum.»

Bu tesbitlerimizden de anlaşılacağı gibi, birbirinden kopuk görünen müferrit tecavüz olayları bir bütün olarak dikkate alındığında, sağ'ın, gençliği, solu yazarları, hattâ kendi çıkarlarına hizmet etmeyen sağcı yazarları hedef alan korkunç bir kıyım hazırlığı içinde olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu gerçeklerden, herhalde, iş birliğine saldırmaya varıran bir kısım solu militanlarımızın alacağı çok ders olmak lazımdır.

Saksıda Profesör yetişir mi?

Ve Rektör Nazım Terzioğlu beyefendi ile sayın bayan Terzioğlu İstanbul'da misafir devlet başkanları şerefine en büyük saraylarımızda açılan büfe- lere bile gölge vuracak bir cömertlikle misafirlerini ağırlamayı bilmişlerdir.

Yüksek okullarımızın ve fakültelerimizin sayın öğrencileri tarafından ikide birde filan profesöre, falan dekana, doçente fena muamele edildiğini duydukça İstanbul Üniversitesi Rektörü Sayın Nazım Terzioğlu'nun salonlarını dolduran o aydın insanlar topluluğu hemen gözlerini önüne geliyor ve içim sesizce ediveriyor.

Talebe efendiler, — Boykot, boykot! Grev, grev!

Diye bağıra vağıra ya bir gün bu illet şu Ord. Prof'lara, Prof'lara, Doçent'lere sirayet ediverirse kim zararlı çıkar.

Öğrenci her zaman bulur ama üniversite profesörü saksıda yetişmiyor.!

NİZAMMETİN NAZİF
(Y. İstanbul - 22.3.1970)